

ES PI GROS

*BUTLLETÍ INFORMATIU DE L'ASSOCIACIÓ
SPORTIVA, RECREATIVA, CULTURAL, DE LLORET DE V.A.

nº 1 any: .I

DESEMBRE 1979

II EPOCA

APRENDRE A SER
HOME PEL CAMÍ DE
LA VIDA ÉS UN
TREBALL QUE HEM
DE DUR A TERME
TOTS JUNTS,
GRANS I PETITS
L'AMOR HA DE
SER UN ESTÍMUL

PER ACONSEGUIR
L'UNITAT.

LA FRATERNI-
TAT ENS HA DE
MOURE A FER-HO,
L'ESPERANÇA
ENS HA DE DO-
NAR LA LLUM.

sumari

SECCIONS

PAGINES

EDITORIAL	3
NOTICIARI	5
Associació	5
Càmera Agrària	7
Parròquia	9
Ajuntament	9
U.D. Lloret	10
LOCAL	11
Per què s'han eixarmat els camins?, per Felip Munar i Llorenç Vallocaneras ...	12
Església, per Miquel Mulet	13
Càmera Agrària Local, Navidad, per Antoni Niell	19
Unió de Pagesos (Secretariat Local)	21
El Agua en Lloret de Vista Alegre. Actividad Escolar per un Grup de Nins	23
NACIONAL	25
Per a comentar: La Unió de Cooperatives, per Joan Jaume i Ramis	26
Ajuda a la Pagesia?, per A. Ramis	27
Uns Quants Drets dels Nins, per C.B.B.	29
CULTURA	33
(Documents): Un Poc d'Història y Colecció de Fallos en la Causa de Sa Comuna de Llorito	33
Els Glosadors: Una Eina d'Expressió en Mans del Poble, (Continuació), per Mateu Fiol	37
Poesies, per C.B.B.	39
Poesia, per Felip Munar	41
COL.LABORACIONS	42
Las Drogas, per R.M.	43
La Droga Nacional És L'Alcohol, per Llorenç Coll	47
La T.V. I els Nins, per C.B.B.	49
Unes Petites Idees Damunt el Divorci, per Felip Munar	53
PERSONATGES	55
Els Metges, per Llorenç Vallocaneras	55
PAGINA D'HUMOR, per Mateu Fiol	57

editorial

Seguint amb la nova singlada sortim altra volta amb més ganes que mai i amb moltes d'esperances de que tot el poble col·labori per a millorar el que sigui pel bé del poble.

Lloret és un poble no massa net, ara bé hem vist com l'Ajuntament s'ha preocupat per començar una netejada prou interessant i beneficiosa pel poble.

Beneficiosa també ho serà, si Déu ho vol, la Missió Espiritual que està preparant la Parròquia i amb la confiança de que el poble respondrà així com s'ha comportat sempre amb aquests actes. Servirà també per preparar-nos el nostre interior davant la vinguda de la Festa capital de l'any: Nadal.

La majoria de gent lloretana treballa el camp, per això és necessari que l'Unió de Pagesos agafi la força que li correspon, i que l'Ajuntament també es faci portaveu de llurs problemes; com per exemple els crèdits donats per part de l'Estat i que, per altra part, cap pagès ha estat informat.

Per construir el futur es necessari girar-se cap enrera i mirar el passat de tot el poble, la seva història, les costum, etc. sols així ens podrem respectar els uns amb els altres. amb tots els drets, tant de grans com de petits, i caminar tots junts de cap a la convivència i unitat.

No obstant hi ha obstacles, com per exemple les drogues amb totes les seves modalitats, el divorci, etc, que interrompeixen aquesta fraternalitat; la meta és superar-los amb les mans esteses i la rialla a la boca.

noticiari

ASSOCIACIÓ

NOVEMBRE

Dia 11: Es va celebrar la "I Cercada D'Esclata-sangs".

Dia 17: Va tenir lloc, damunt Ca'n Puxet, una conferència, sobre "Fauna i Flora de Mallorca", acompanyada de diapositives i una pel·lícula sobre el Voltó Negre. La presentació va esser a càrrec del Grup d'Ornitologia Balear.

Agraïm la seva col·laboració.

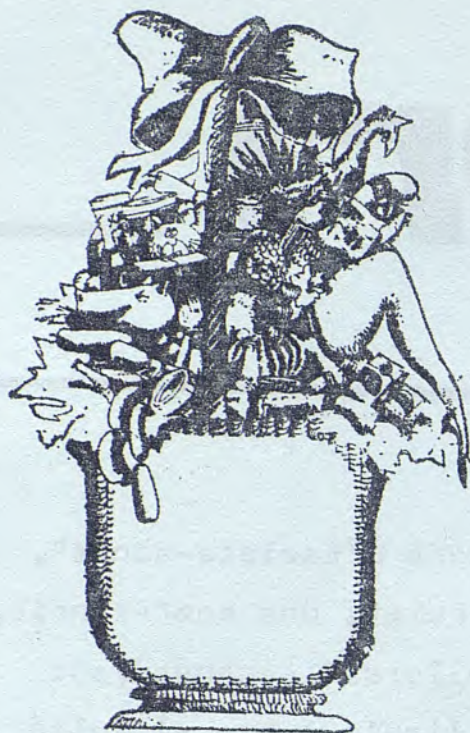
DECEMBRE

Dia ~~15~~: Tindrà lloc una taula rodona sobre el tema: "El canvi de nom dels carrers". Participaran un jove i un vell del nostre poble, un regidor i un especialista damunt el tema.

Per a Nadal: L'Associació prepara, si Déu vol, la "III Xocolatada".

L'Associació rifa una panera que es sorteigirà amb combinació amb les tres darreres xifres de la "Lotería del Niño". Cada papereta es ven al preu de cinc duros. El que es recaudi es destinarà a la sufragació de les portes del Centre.

A L'ALTRA PART DE LA FULLA PODEU VEURE
UN EXEMPLAR D'UNA PAPERETA

*Sorteig d'una fabulosa panera
composta, entre altres coses, d'una
càmera fotogràfica, una batidora,
un secador, sucs i torró.*

Nº 00101

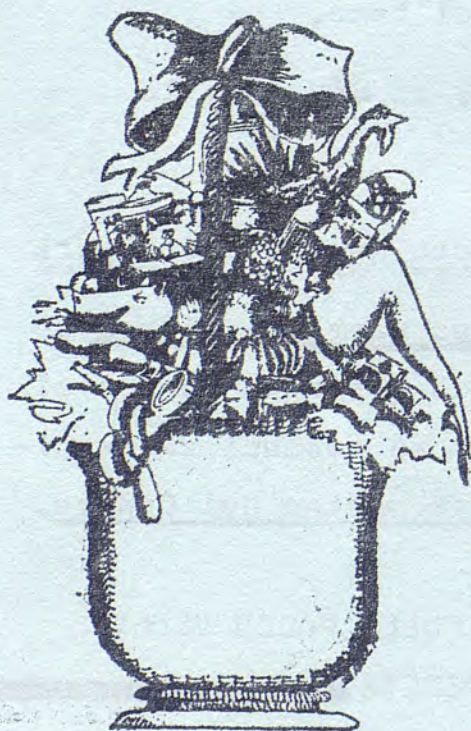
*Combinat amb les tres xifres
de la "Lotería del Niño"*

DONATIU: 5 duros

Delegat Depositari: A. R. S. C.
Plaça General Goded s/n. - Lloret de V. A.

NOTA: Allà on diu "les tres xifres" s'entén que són les
TRES DARRERES XIFRES.

!!! ESPERAM LA VOSTRA COL·LABORACIO !!!

*Sorteig d'una fabulosa panera
composta, entre altres coses, d'una
càmera fotogràfica, una batidora,
un secador, sucs i torró.*

Nº 00800

*Combinat amb les tres xifres
de la "Lotería del Niño"*

DONATIU: 5 duros

Delegat Depositari: A. R. S. C.
Plaça General Goded s/n. - Lloret de V. A.

CAMARA AGRARIA LOCAL

ALIMENTACION ANIMAL

PROHIBICION DE EMPLEO DE ADITIVOS NO AUTORIZADOS

La Dirección General de Producción Agraria ha resuelto un comunicado por el que se reitera la prohibición de producir, comercializar, importar, tener y administrar a los animales, piensos, aditivos y suplementos alimenticios, cuya autorización, no esté autorizada y registrada por el Ministerio de Agricultura.

La Delegación Provincial del Ministerio de Agricultura, a través de sus servicios de Inspección, extremará las medidas de vigilancia oportunas.

SERVICIO NACIONAL DE PRODUCTOS AGRARIOS S.E.N.P.A.

VENTA DE SEMILLA DE TRIGO

Se pone en conocimiento de todos los agricultores que deseen retirar semillas de trigo, que pueden hacerlo en los Almacenes del SENPA.

Las variedades disponibles son: FLORENCE AURORA, Tipo I y CAJEME (Mejicano) Tipo I.

Los precios de venta para la semilla de ambas variedades, mercancía ensacada en sacos de 80 Kgs. son:

Mes de Noviembre	22'31 Pts. Kg.
" " Diciembre	22'45 " "
" " Enero	22'59 " "

PRECIOS ABONADOS POR EL SENPA DURANTE EL MES DE NOVIEMBRE

TRIGO: Tipo I	Floreñce Aurora, Cajeme y otros	a	16'95 Pts/kg.
	Tipo III Mort, Anza y otros	a	15'73 " "
HABAS: Grandes		a	20'70 " "
	Pequeñas (habones)	a	19'90 " "

El SENPA abona los precios anteriores para mercancía situada sobre almacén receptor.

NOTA: Para más información en la Cámara Agraria Local

MUTUALIDAD AGRARIA

PAGAS EXTRAS.- Los pensionistas del Régimen Especial Agrario de la Seguridad Social, sin duda, habrán observado que hay un número de ellos que perciben dos pagas extra al año, una en la mesualidad de Junio y otra en la de Noviembre. Aunque se hayan dado explicaciones sobre ello, muchos no comprenden el porqué unos sí y otros no, en esto no influye ningún privilegio, ni que hayan tenido más influencia estos que aquellos, simplemente es por aprobación de una Ley, con efectos a partir de marzo del año 1.974, desde esta fecha todas las prestaciones solicitadas por Vejez, Invalidez y Viudedad, del Régimen Especial Agrario se les conceden las dos pagas extras.

Hermandad de Donantes de Sangre de la Seguridad Social - MALLORCA

SI DAS UN POCO DE TU SANGRE
PUEDES SALVAR UNA VIDA.

RECUERDALO

El próximo día 12 de Diciembre por la tarde, se desplazará a Lloret, la unidad móvil de la Hermandad para hacer su recogida.

Se convoca a todos los donantes de esta localidad, y a los que voluntariamente desean serlo.

Lugar, Covento R. Franciscanas

TU MISMO PUEDES NECESITAR SANGRE DE OTROS. OTROS, LA DONARAN POR TI. HAZTE DONANTE

PARROQUIA

NOVEMBRE

Día 25: PRIMERES COMUNIONS

- Catalina Picornell Arrom
- Francisca Picornell Arrom
- Eva Tejedor Llabrés

"En vaig alegrar de menjar el Pa dels cristians"

DEFUNCIONS

- Día 12: Ignaci Tomàs Cerdà
- Día 25: P. Joan Amengual Miralles MM.SS.CC.
- Día 28: Benito Amengual Camps
- Descansin en Pau

DESEMBRE

Día 2: Comença l'Any litúrgic amb el temps d'Advent o de preparació per a Nadal. Dura quatre diumenges.

-Comença la Santa Missió. A cada casa hi ha un programa.

Día 10: Festa de la Mare de Déu de Loreto, patrona de Lloret.

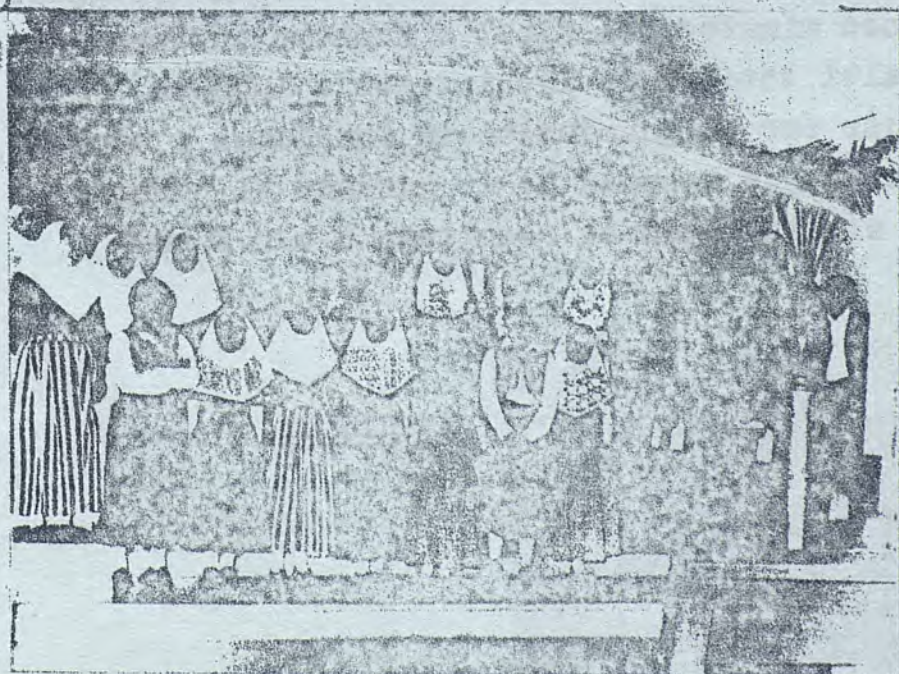
-Acaba la Missió Espiritual.

Día 25: NADAL. Commemoració del Naixement de Jesús a la cova de Betlen.

A la secció de l'Església trobareu el programa de les Matines.

Día 31: A les 10 del vespre, Adoració Nocturna de "Nocevieja".

ASUNTAMENT

DECEMBRE

Día 23 la Comissió de Cultura de l'Ajuntament va organitzar una vetlada musical amb honor de Santa Cecília.

Participaren els guitarristes llucmajorers Jaume Quetgles i Gabriel Martorell, al Cor Parroquial i el Grup de Dansa de l'Associació.

U.D. LLORET

Pocas y no muy alagüeñas noticias puede aportar en este número la U.D. LLORET, cuatro partidos se han disputado desde que el número 0 de este Boletín se publicó, el primero de ellos en nuestro campo frente al Búger, muy poco a destacar de este encuentro, nuestro equipo tuvo la oportunidad de conseguir los dos puntos, ya que prácticamente todo el partido fué ganando, al final y faltando pocos minutos, el Búger en dos jugadas afortunadas inclinó el marcador a su favor, terminando el partido con el resultado de, U.D. LLORET, 2; C.D. BÚGER, 3.

Frente al Almudaina era el partido donde se tenían ciertas esperanzas de puntuar, francamente se valoró poco a este equipo, si bien el Lloret, que en este encuentro ya pudo alinear a toda su plantilla, no estuvo a la altura que se esperaba, por una parte los nervios y por otra la falta de conjunción de los recién incorporados hizo que el resultado fuera adverso, C.D. ALMUDAINA, 4; U.D. LLORET, 1.

El Génova esperado en " Sa Comma " con cierto miedo ya que se trataba del líder e imbatido, demostró no ser el gran equipo que se esperaba, aún ganando el partido por 0 a 3, el Lloret en la segunda parte tuvo oportunidades de conseguir reducir distancias, la preparación física de nuestro equipo se puso de manifiesto en este encuentro, con un Génova que técnicamente fué superior al Lloret, se le pudieron haber complicado las cosas de haber tenido nuestro equipo la suerte de marcar algún gol, resultado final: U.D. LLORET, 0; C.D. GÉNOVA, 3.

Por último, el partido disputado el pasado domingo, es de los que se pueden catalogar de " no aptos para cardíacos " porque sinceramente el Lloret mereció la victoria, después de ir ganando por 0-1 y por 1-2 (además de jugar bien), es increíble que en los últimos diez minutos se encajasen dos goles, contribuyendo a ello el Colegiado de turno al expulsar a quince minutos del final a nuestro portero Gil, por protestar un penalti totalmente inexistente e injusto, curiosamente detenido después por el guardameta en funciones y capitán del equipo Font, lo que motivó que después de ir ganando el partido con claridad, se perdiera el mismo con el resultado de C.D. SON GOTLEU, 3; U.D. LLORET, 2.

NUATIROLL.

LOCAL

¿PER QUÈ S'HAN EIXARMAT ELS CAMINS?

Per «Felip Munar I Llorenç Vallecano»

Lloret és un poble no gaire net. Les escombraries degraden un paisatge que hauria d'ésser meravellós. No cal sortir fora del poble per veure l'actuació descuidada en aquest aspecte dels veïns.

Ara bé, l'Ajuntament, fent-se càrrec d'aquest problema va decidir fer les voreres dels camins netes. La brutor que a tot-hom feia nosa, dificultava la visibilitat hi havia mates i escombraries, vidres i un llarg repertori d'obstacles que no caïen gaire bé a la vista i el trànsit.

La determinació de l'Ajuntament va ésser acertada i les conseqüències són molt bones; es va fer un estudi dividien el treball en tres etapes; enguany s'ha acabat la primera.

Ara bé, l'Ajuntament és tot el poble i tot el poble ha de col.laborar per a millorar el medi ambient allà on vivim.

Vet aquí les relacions del doblers moguts per a dur a terme aquest efectiu programe:

- Relació del pressupost de la recaudació.....187.200 pts.
- Relació dels Doblers recaudats fins a la data..106.600 "

Per tant falten 80.600 pts. a pagar. Aquests doblers estan damunt l'esquena d'aquells que varien treballar per l'Ajuntament i no han pogut cobrar.

Personalment han treballat 16 persones i han suposat 20.800 pts. que hem de restar del pressupost inicial, ja que aquestes persones no han de pagar.

- Lliquit emprat per a esquitxar.....20.250pts.
- Materials (viatges, pales, etc.)39.051"
- Jornals.....105.187,5 "
- Total de sortides.....185.288 "

Sobraren del pressupost 1912 pts. que es dedicaran a comprar lliquit per a esquitxar.

PARROQUIA

LA DARRERA MISSIÓ ESPIRITUAL FETA A LLORET

Per En Miquel Mulet

A la Memòria del P. Garcias (+8-VIII-75),
paishà meu, i a tots els missioners en
reconeixença de la seva santa labor.

Quan sortirà a llum aquesta revista, començarà la Missió Espiritual a Lloret. Davant aquest fet, vull dur a la memòria de tots vosaltres la darrera Missió que es va celebrar a Lloret, segons els papers trobats a l'Arxiu parroquial.

.....

La darrera Missió va tenir lloc fa vint anys, concretament va començar el dimecres 4 de Març de 1959 i, no havent trobat la data en que va acabar, suposam que d'haguer ser el diumenge 15 amb la Comunió General, amb una assistència de més de set-cents persones.

Aleshores era Rector de la Parròquia Mn. Jaume Vich Ramis (1), que en sant zel va preparar l'aconteixement espiritual.

Ja el 15 de febrer, el vespre, es va fer "Exposició menor del Santíssim i Rosari com a rogatives per demanar s'èxit i fruit de la Santa Missió" (2).

Dia 1 de Març, diumenge, es repetia el mateix exercici espiritual.

Aquest mateix dia, el Rector va fer la convidada amb aquestes paraules:

"Dimecres a vespre, com sabeu, començarà, si D.h.v., la Santa Missió.

A las 7½ sortirà de la parròquia sa processó ab la Vere Creu i la Mare de Déu de Loreto, per anar esperar els Padres Misioners.

Els Padres Misioners vos anirant donant el programa dels actes de cada dia.

Esper de voltros que sereu tant generosos ab els Padres Misioners, com heu foreu a s'altra Missió. Ells estaran hospedats en la casa de na Micaela Angela, en el carrer del Retiro". (3)

Finalment publicam la crònica que va sortir a n'el Butlletí Oficial del Bisbat:

"El cuatro de Marzo empezó la predicación de la Santa Misión en la Parroquia de Nuestra Señora de Loreto de Lloret de Vista Alegre. Cuidaron de ella los Rdos. P.P. Paúles don Andrés Garcías i don Nicolás Pascual.

Se había preparado el campo con todo esmero. Grupos escogidos de los Jóvenes, de las Jóvenes y de las Mujeres de Acción Católica iban ofreciendo, por el éxito de la Misión, sus plegarias y sacrificios. Fueron invitadas personalmente todas las familias.

El trabajo y entrega absoluta de los PP. Misioneros captaron las simpatías de todos.

Además de los actos generales, se dieron conferencias apropiadas a los distintos estados y sexos, según es costumbre. La fiesta de los niños, con su consabida procesión de las banderitas, resultó altamente impresionante, terminando con la Consagración a la Madre de Dios.

A la Comunión General del último día concurrieron más de setecientas personas; dando fin la Misión con solemne procesión Eucarística, terminada la cual, se predicó el sermón de perseverancia.

¡Que persevere y florezca y fructifique la semilla que, con tanto celo fueron sembrando los PP. Misioneros, para quienes pedimos especial bendición de Dios!" (4).

Així es va fer, segons lo que hem trobat escrit, la darrera Missió a Lloret. Ara, després de vint anys, ens proposam començar la Santa Missió de 1979, durant els dies 2 al 10 de Desembre.

Notes:

- (1) Mn. Jaume Vich va ser Rector de Lloret des de 1947 fins que, després d'un any d'haver fet la Missió, va morir repentinament, dia 18 de Febrer de 1960.
- (2) Llibre d'anuncis 1956 - 1959. Sense paginar
- (3) Mateix Llibre.
L'ortografia es idèntica a la del Llibre.
- (4) Butlletí Oficial del Bisbat (BOBM) 1959, p. 143

ORACIO PER A PREPARAR LA MISSIO ESPIRITUAL

Oh Déu, vos que voleu que tots els homes es salvin, trobant la felicitat aquí a la terra i després la felicitat del cel, vos demanam pel bon fruit espiritual de la Missió a celebrar a n'el nostre poble de Lloret

-Que el vostre Nom sia santificat.

-Que tenguem fam de l'Eucaristia i ganes per complir la vostra voluntat.

-Que tots ens sentiguem germans, perdonant-nos i animant-nos.

Vos presentem aquests desitjos per mediació de la nostra patrona la Verge Maria de Loreto, ella que com a Mare sap molt bé de lo que tenir necessitat i així com un dia va transportar la Casa de Nazaret a Loreto, voldriem que ens fes encara més present a Jesús dins les nostres vides, perquè seguint-lo a Ell trobem el Camí, la Veritat i la Vida.

ADVENT

Es el temps que durant quatre diumenges ens anam preparant per la festa de Nadal. Enguany, de dia 2 al 24 de Desembre.

Les dues característiques més sobresortints d'aquest temps són:

- 1- La intensificació del caràcter escatològic que té sempre la vida cristiana, es a dir, el cristià és conscient que no té la pàtria definitiva aquí a la terra i, encara que treballa per perfeccionar-la, sap que Jesús té la darrera paraula, convertint el nostre món en el Seu Regne d'Amor, Veritat i Vida.
- 2- Davant aquest fet de la vinguda del Senyor, el cristià es prepara sempre, encara que durant l'Advent hau fací més intensivament en motiu de la Commemoració del Naixement de Jesús.

Per remarcar aquestes dues característiques, la litúrgia d'aquest temps suprimeix alguns signes festius de la celebració: flors, música instrumental, el Glòria, i s'empreen les vestidures morades. Es una manera d'expressar que alguna cosa manca encara per la festa completa; només quan el Senyor serà amb el seu poble d'una manera visible (fí del temps, Nadal), l'Església farà la seva festa amb tota esplendor.

Segons les lectures que es fan a les misses durant els dies feiners de l'Advent, es poren advertir tres parts ben diferenciades:

- a) Des del dilluns de la primera setmana fins el dimecres de la segona setmana (Desde dia 3 a dia 12).
La lectura principal és del profeta Isaïes i fa referència a n'els temps escatològics, o sia, de la vinguda de Jesús a n'els darrera dies. L'Evangeli s'acomoda a la primera lectura.
- b) Des del dijous de la segona setmana fins el dia 16.
Aquesta part està centrada en la persona i missatge de Joan Baptista.
- c) De dia 17 a dia 24: Es la darrera setmana abans de Nadal i s'ens presenten els oracles messiànics de l'Antic Testament, i els evangelis presenten diverses escenes dels esdeveniments immediats al naixement del Senyor.

En quant a n'els diumenges, els temes poren ser els següents:

- 1º Diumenge (2 de desembre): Jesús ha de venir.
- 2º Diumenge (9 de desembre): Davant la vinguda de Jesús ens hem de preparar. "Obriu una ruta al Senyor, aplanau-li el camí".
- 3º Diumenge (16 de Desembre): Pels justs, la vinguda de Jesús és causa d'alegria.
- 4º Diumenge (23 de Desembre): Jesús ja està present dins aquells que compleixen la seva voluntat, sient model la Verge Maria.

MAITINES A LLORET DE VISTA ALEGRE

Entrada: Convit: VENIU TOTS ELS HOMES

A) CELEBRACIO DE LA PARAULA DE DEU: La història de Salvació

1ª Lectura: Davant el pecat dels nostros pares, Déu promet la
Cant: VENGUI A NOSALTRES, SENYOR, EL VOSTRE REGNE salvació

2ª Lectura: El Messies esperat serà fill d'una Verge
Cant: LA VERGE TENDRA UN FILL

3ª Lectura: L'infant que avui neix és el Princep de Pau
Cant: HOY ES NAVIDAD

4ª Lectura: La vinguda de Nadal és anunci del dia del Judici
Cant: LA SIBIL.LA

5ª Lectura: La presència de Jesús ens exigeix una vida neta.
Cant: GLORIA IN EXCELSIS DEO

Evangelí: Avui vos ha nat el Salvador

B) FOLKLORE DE NADAL

1. Representació de la Cova de Betlem

2. Aparició de l'àngel
Cant: QUE OCURRE, PASTORES?

3. Els pastors van a adorar el Bon Jesús
Cants: ANEM A BETLEM
ENTONEM LES MES GOJOSES

4. Els pastors davant la cova
Cants: SOM UN POBRE PASTORET
BALL

5. Adoració dels pastors
Cant: ALLELUYAS A MARIA

6. Sermó de la Calenda

C) CELEBRACIO DE L'EUCARISTIA

-Oració dels feels

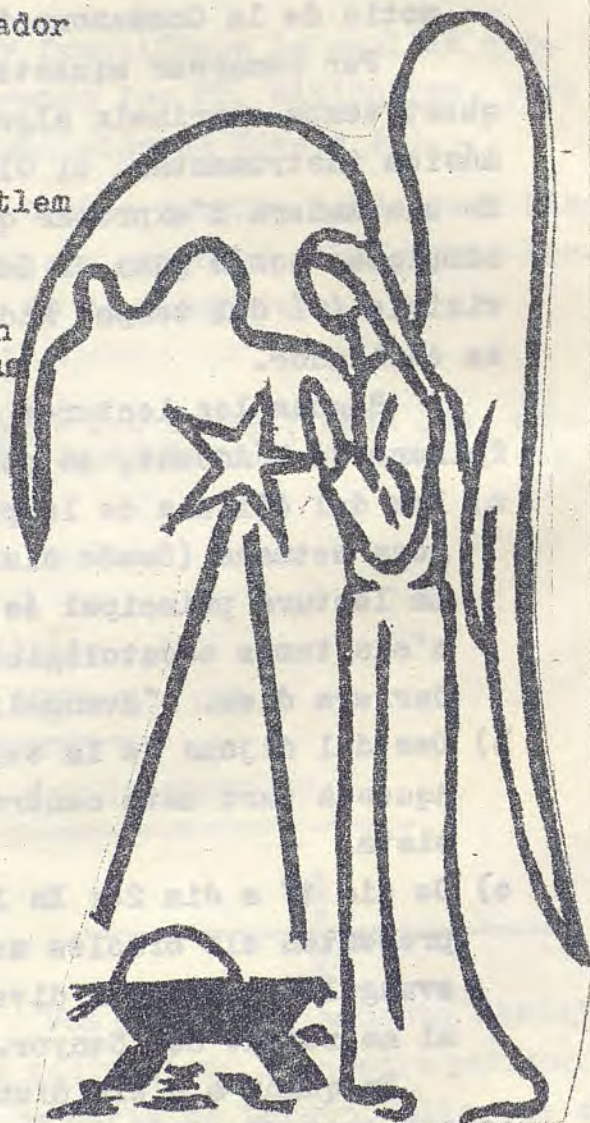
-Ofertori

Cant: CANÇO DE BRESSOL

-Comunió

Cants: ACLAMEM TOTS LA VIDA
ENMIG D'UN ROTLO D'ANGELS
SANTA NIT
HI HA NEU A LA MUNTANYA

Final: FUM, FUM, FUM: Déu ens do unes santes festes.

Bon Nadal

PARROQUIA

NUESTRA SEÑORA DE LORETO
LLORET DE VISTA ALEGRE

El Bisbe, a principis de Novembre, va publicar una Carta Pastoral "Sobre la problemàtica de los enfermos renales".

Després de parlar de quin és el món d'aquests malalts i com els bons els hi porem ajudar, esbossa la qüestió dels trasplants que, pel seu interès de formació i informació, heu publicam a continuació:

—Los trasplantes de riñón

No se pueden intentar más trasplantes y, sobre todo, no se puede avanzar más rápidamente en la técnica que evite los rechazos, porque no hay suficientes donaciones de órganos.

En el caso de los órganos dobles (como los riñones o los ojos) el trasplante puede hacerse por cesión de uno de los órganos de que dispone un familiar vivo. Este trasplante, realizado naturalmente con las cautelas necesarias para que no se siga un daño grave para el donante, es un gesto de amor heroico, encomiable y que está del todo en la línea evangélica del querer: "nadie tiene mayor amor que aquel que da la vida por un hermano". En este caso se da una parte de la propia vida.

Pero la cantidad más importante de donaciones de órganos debe venir de personas ya fallecidas. A este respecto quisiera dejar bien claros dos extremos:

—El extraer un órgano de un cuerpo muerto, no sólo no es profanación o menos aprecio del cuerpo sino, por el contrario, es algo que lo dignifica y ennoblece, porque permite que la vida se prolongue en otro cuerpo gracias a la donación de un órgano que ya no podía continuar prestando su función en el cuerpo que deja. Los familiares a quienes se pidiera la extracción de un órgano de un ser querido fallecido, han de tener esto bien presente y, si no se dan razones muy particulares, han de estar dispuestos a autorizar el trasplante, en bien de otra persona. Así lo pide el amor cristiano y la sumisión a la voluntad de Dios que quiere que se alargue la vida de los hombres cuanto sea posible, siempre que no se empleen medios deshonestos para ello.

—Es aconsejable que hagamos en vida declaración expresa de que queremos que, después de nuestra muerte, nuestros órganos puedan ser trasplantados a otra persona si pudieran ser útiles. De este modo hacemos patente nuestro deseo de servir a la humanidad y damos un paso más en la manifestación del amor a los hermanos que Jesucristo nos exige a los creyentes y la recta conciencia a cualquier hombre de buena voluntad.

L'ESGLÉSIA MALLORQUINA A «RÀDIO POPULAR»

15.05: CAMINANT CAP A LA FE
a càrrec dels professors del Centre d'Estudis Teològics.

DIJARS

14.15: COMUNICACION Y SOLIDARIDAD
Secretariat Diocesà d'Ecumenisme.

15.05: LA VEU DELS QUI NO TENEN VEU
de Caritas Diocesana.

DIABECRES

15.05: SOCIOLOGIA DEL FET RELIGIOS
cura dirigit per Mre Joan Bestard.

14.10: ESGLÉSIA MISSIONERA
Secretariat Diocesà de Missions.

DIVENDRES

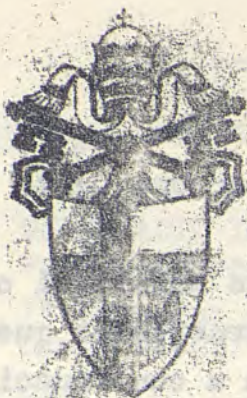
16.10: CATEQUESIS
Secretariat Diocesà de Catequesis.

DIUMENGE

9.—: DIA DE FIESTA
celebració de la litúrgia del dia.

12.—: HABLA EL OBISPO

15.05: TEMAS CANDENTES

El Papa

REUNION PLENARIA DEL SACRO COLEGIO CARDENALICIO

El Romano Pontífice convocó a los 129 cardenales que componen actualmente el Sacro Colegio para una reunión plenaria, que ha tenido lugar en el Aula del Sínodo de los Obispos, en la Ciudad del Vaticano, del 5 al 9 de Noviembre.

Como es sabido, el Colegio Cardenalicio es el Senado del Papa, con la función de aconsejarlo y asistirlo en su misión.

Los trabajos de esta Reunión han tenido como objeto los siguientes temas:

- a) Estructura de los organismos de la Santa Sede, su funcionamiento y perspectivas.
- b) La Iglesia y la cultura.
- c) La situación económica de la Santa Sede

.....

.....

LA CATEQUESIS EN NUESTRO TIEMPO

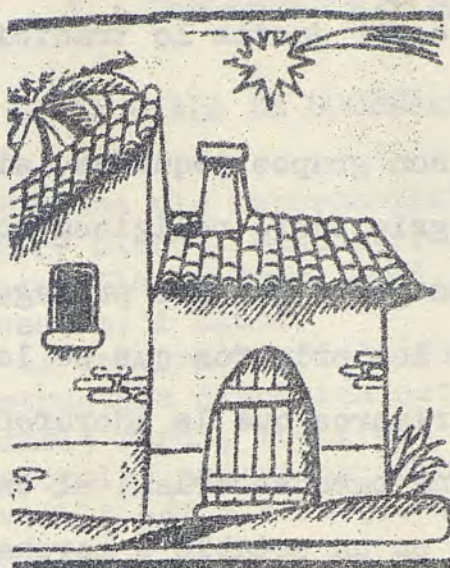
Con fecha del 16 de Octubre del presente, el Papa ha publicado la Exhortación Apostólica "Catechesi tradendae".

De ella entresacamos los siguientes párrafos:

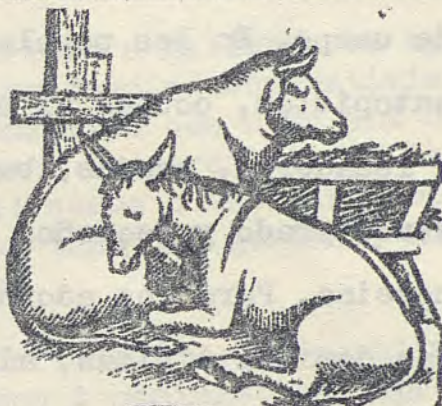
"La Catequesis ha sido considerada siempre por la Iglesia como una de sus tareas primordiales, ya que Cristo resucitado, antes de volver al Padre, dio a los Apóstoles esta última consigna: hacer discípulos a todas las gentes, enseñándoles a observar todo lo que El había mandado.

En la Iglesia de Jesucristo nadie debería sentirse dispensado de recibir la catequesis.

En nombre de toda la Iglesia quiero dar las gracias a vosotros, catequistas parroquiales, hombres y, en mayor número, mujeres, que en todo el mundo os habéis consagrado a la educación religiosa de numerosas generaciones de niños. Vuestra actividad, con frecuencia humilde y oculta, mas ejercida siempre con celo ardiente y generoso, es una forma eminente de apostolado seglar."

CAMARA AGRARIA LOCAL NAVIDAD

Se acerca la Navidad, Fiestas Religiosas, Familiares, Populares, alegres y divertidas.

Religiosas, porque se conmemora la venida del Dios hecho hombre, en que se manifiesta el gran amor de Dios a los hombres, por esto las iglesias se visten de fiesta, y sus cantos y ritos son diferentes que el resto del año por su ambiente alegre.

Familiares, porque son días de ambiente familiar, días de reconciliación, de visitas entre familiares y amigos, de atenciones a los ancianos, regalos a los niños y deseos de PAX y BIEN.

Populares, porque el ambiente es festivo, música, adornos, luces, pastas, comidas, etc.

Pero para los pueblos rurales, (en este pueblo de Lloret), en que todos si no lo somos de profesión, somos de origen de agricultores, la gente del campo tiene un mayor significado que nos orgullece, porque nos protagoniza en todo:

En lo religioso, porque se vive más el espíritu religioso en los pueblos que en las ciudades, todo se centra en las solemnes "Maitines", villancicos, belenes, etc.

En lo familiar, porque aún se conservan las sanas costumbres de reunirse en familia y comer juntos lo tradicional para estas fechas.

En lo popular, porque no son grupos pequeños, sino todo el pueblo que participa de la alegría tanto religiosa como popular.

He dicho que el campo y su gente son los protagonistas en estas fiestas, ¿Quiénes fueron los primeros que se les anunció el nacimiento del Niño y los primeros que le adoraron?. Los humildes pastores; no nació en una casa señorial, ni en una moderna clínica de maternidad, sino en un establo o porche de una casa de campo. En los populares belenes, no se ponen rascacielos, autopistas, coches ni electrodomésticos; se ponen pastorcitos, leñadores, ovejas, bueyes, hogueras "foguerons", montañas, verde prado y pequeñas y rústicas casitas, todo de ambiente campesino. Para los adornos, un árbol: el Arbol de Navidad.

Las comidas típicas, almendras, nueces, turrone, champan, lechona, pavo, frutas y las típicas "coques de Nadal", todo salido del campo y por los hombres del campo.

Por esto, en estas fechas que se aproximan, a pesar de la discriminación social que sufrimos los agricultores, debemos sentirnos protagonistas, y que no somos un sector secundario, sino primordial como lo expresa lo anterior.

Por esto, en estas próximas Fiestas, en nombre de la Cámara Agraria Local, os deseamos unas Felices Navidades. Tal vez no paseis la nochebuena en una moderna discoteca, Night-Club o sala de fiestas, pero que no os falte, y no os faltará porque sois los productores, la lechona o pavo, las almendras ni el turrón, comidos en el calor del hogar familiar, que esto es mucho más sano y alegre.

" B O N N A D A L "

Unió de Pagesos

(Secretariat Local)

21

CONCLUSIONS DE LA DIADA DE COOPERATIVISME DE LA U.P.M. A SINEU

Reunits a Sineu els representants d'aquells pobles integrats dins la UPM: Soller, Lloret, Campos, Porreres, Sant Joan, Manacor, Sa Pobla, Lloseta, Pla de Sant Jordi, Artà, Inca, Algaida, Montuïri, Sineu, Binissalem, i Llubi.

Per tal de celebra la Diada de Cooperativisme i una vegada analitzada l'estructura econòmica actual de Mallorca i la seva influència dins l'àmbit rural, i enfront de les solucions que el gran capital i els Monopolis ens volen imposar, creiem que l'alternativa econòmica més viable actualment per els pagesos de Mallorca es el moviment cooperativista,

La situació actual del cooperativisme a Mallorca es aquesta: a 32 pobles de Mallorca existeix una incidència cooperativista, el que representa el 80% dels pobles. Calculam que a un 50% d'aquells pobles hi ha una dinàmica vertaderament cooperativista. La participació dels socis es pot resumir així: només a uns cinc pobles aquesta participació pagesa es masiva. Per tant, en general, hi ha una manca de participació cooperativista.

Aquesta Assemblea adopta com a definició de cooperatives les agrupacions de persones que organitzen i administren empreses econòmiques per aconseguir beneficis comuns. Cal recordar els anomenats principis cooperatius que varen esser les bases de la cooperativa de Rochdale pionera de les actuals. Principis que varen esser actualitzats per la O.I.T. recentment.

Aquests principis son:

- 1) lliure accés i afiliació voluntària.
- 2) Organització democràtica a tots els nivells, i com a principi bàsic, 1 home 1 vot.
- 3) Interès limitat pel capital.
- 4) distribució proporcional del beneficis.
- 5) Promoció del Cooperativismo.
- 6) Col.laboració entre cooperatives.

Observan l'existència de diferents costes de cooperatives, de serveis, de comercialització, de consum, de crèdit, de producció i mixtos.

Per unanimitat concluim que les cooperatives han de ser d'àmbit local. En cas de pobles petits o que tinguin productes similars podran ser d'àmbit comarcal. A les cooperatives els socis haurien de poder trobar tots els productes que necessiten. Per altra banda les cooperatives comercialitzaran en la mida que sigui possible els productes dels seus socis i crearan seccions de consum per tal de cubrir les necessitats d'àmbit familiar.

Decidim potenciar la creació d'agrupacions de producció, començant per passos intermitges com per exemple la utilització en comú de maquinària.

Potenciaren una entitat cooperativa de crèdit, formada i controlada per les mateixes cooperatives.

segueix...

En relació a l'estructura interna de la cooperativa, definirem els següents punts: com a màxim òrgan de govern hi ha d'haver l'assemblea general que se reunirà tres vegades cada any i sempre que ho demani la Junta Rectora o un nombre representatiu de socis.

La Junta Rectora serà la responsable de fer cumplir la política marcada per l'assemblea general.

El president serà un membre més de la Junta rectora i actuarà de coordinador de la cooperativa.

El gerent serà el responsable de la gestió de la cooperativa i de tot el personal. Sempre haurà d'estar supervisada la seva gestió per una comissió permanent anomenada per la Junta rectora. S'evitarà que el president assumosqui funcions de gerència i viceversa.

hi haurà una renovació periòdica de càrrecs. La Junta rectora tindrà dret a cobrar dictes pels encàrrecs que hagi de realitzar.

Per tal d'aconseguir una millor integració dels socis i augmentar la agilitat de la cooperativa recomanem la estructuració en seccions.

Exigim que el personal contractat per les cooperatives se beneficiï de la Seguretat social agrària.

La Unió de Pagesos de Mallorca potenciarà les relacions entre les diferents cooperatives i donarà suport a la creació de una cooperativa de segon grau, previa reestructuració del cooperativisme a Mallorca. Aquesta reestructuració haurà de dur implícita la potenciació de les cooperatives locals i la descentralització de les Insulars. Tot aquest procés reestructurador es farà en base a uns principis democràtics.

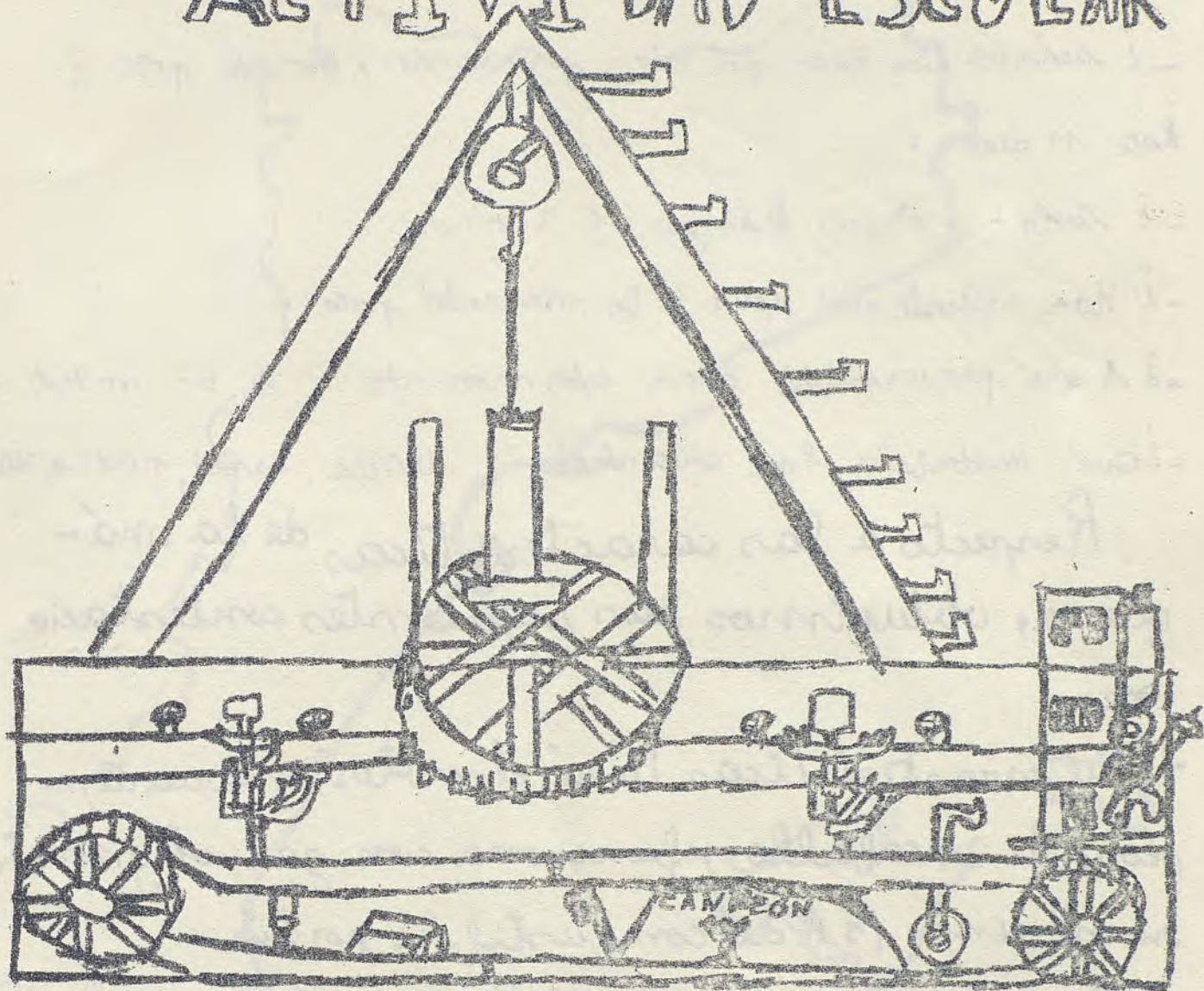
Les cooperatives tendran relacions entre si que permetin defensar tots els productes dels seus socis.

Com a propòsit final la comissió de cooperativisme de la Unió de Pagesos de Mallorca i a partir d'aquestes conclusions, impulsarà la formació cooperativista a tots els nivells. Començant per una difusió dels resultats d'aquesta diada a tots els pobles de Mallorca.

Sincu 11 de Novembre de 1.979

EL AGUA EN LORET DE V.A. 23

ACTIVIDAD ESCOLAR

Como complemento de nuestra actividad docente y en relación con el tema "El agua" los alumnos de 3º y 4º acompañados de nuestro profesor visitamos una perforación que se está efectuando en unos terrenos cercanos al pueblo.

Estuvimos haciendo muchas preguntas a los hombres encargados de la perforación, padre e hijo, ofreceremos algunas de las contestaciones que tuvieron la amabilidad

24
de ofrereemos.

Respecto al estado de perforación, preguntamos.

-¿ Cuántos días hace que están perforando, en este pozo?
Hace 19 días.

-¿ Cuántos obreros trabajan? 2 obreros.

-¿ Han encontrado agua? De momento poca.

-¿ A qué profundidad están en este momento? A 63 metros.

-¿ Qué materiales han encontrado? arcilla, canto, piedra viva.

Respecto a las características de la máquina, obtuvimos las siguientes contestaciones,

-¿ Que características tiene el motor? marca campeón, de 24 caballos, funciona con gas-oil y consume unos 15 l de combustible por día.

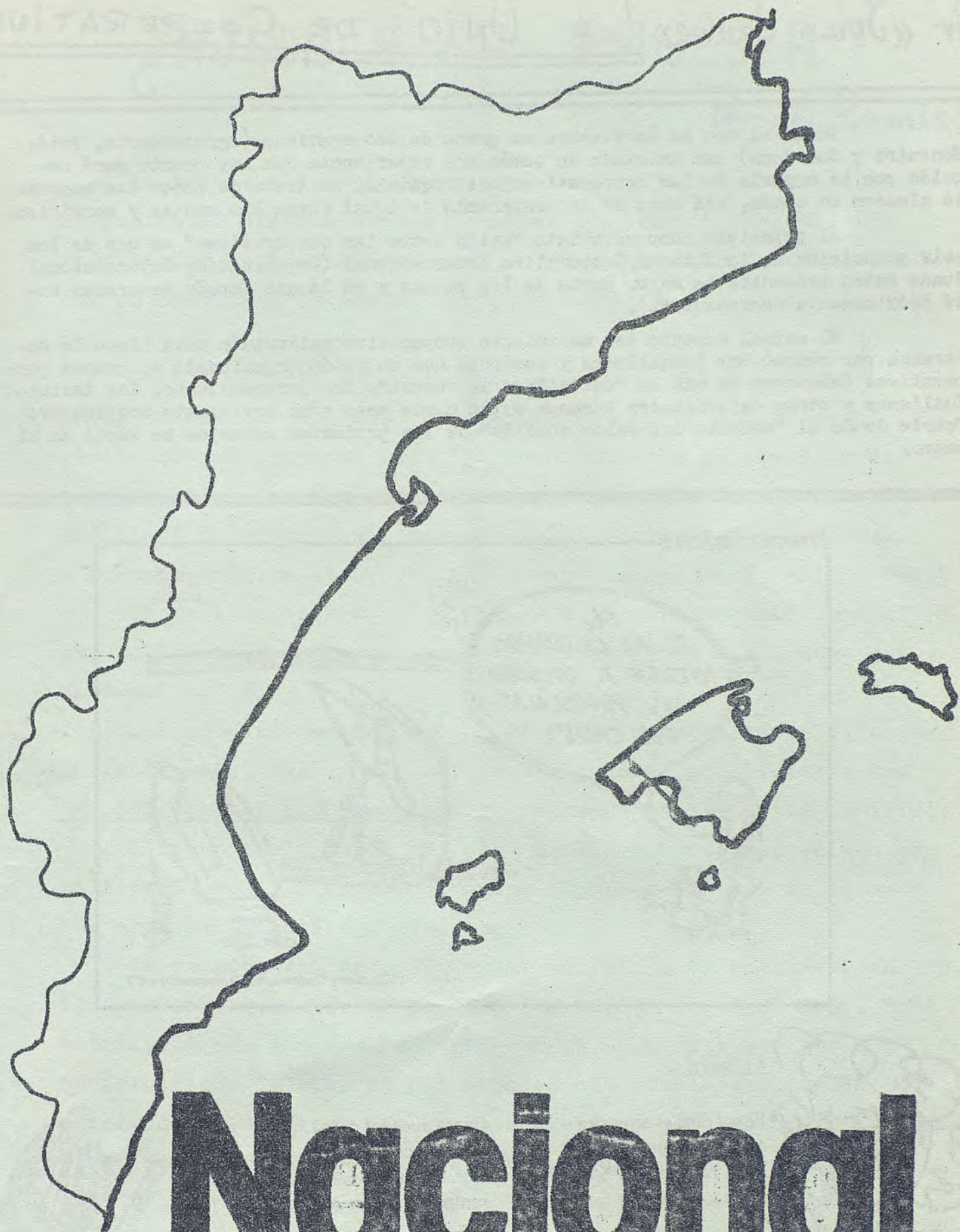
-¿ Para qué le dan agua? Para que baje por la barrena y esta pueda cortar la piedra, en seco no podría.

-¿ Cuanto pesa la máquina? unos 3.800 Kg.

-¿ Cuanto avanza por día? - depende del material, pero aproximadamente unos 3 ó 4 m por día.

En relación con el agua de Floret nos contestaron.

¿ Han hecho otras perforaciones en Floret?

Nacional

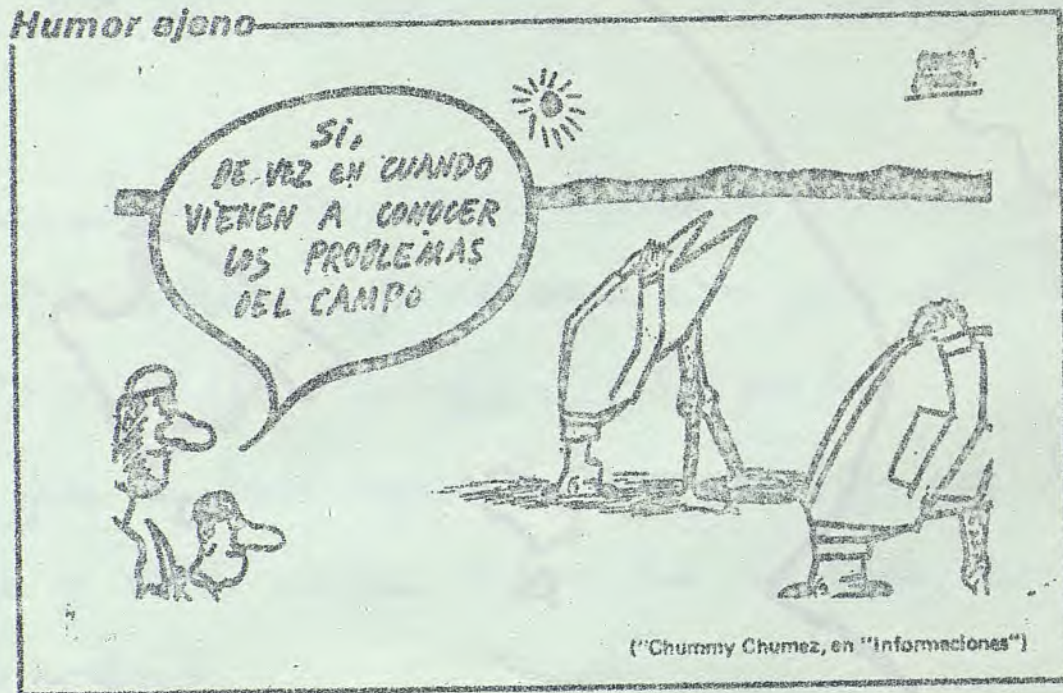
Per «Joan Jaume» LA UNIO' DE COOPERATIVES

Desde el mes de Septiembre un grupo de Cooperativas (Agropecuaria, Artá, Montuiri y San Juan) han iniciado en común una experiencia que muy pronto será seguida por la mayoría de las cooperativas mallorquinas. Se trata de hacer las compras de almacén en común, así como de ir preparando de igual forma las ventas y servicios.

El principio cooperativista "unión entre las cooperativas" es uno de los seis principios de la Alianza Cooperativa Internacional (Organización Internacional donde están presentes la mayor parte de los países y en la que España esperamos esté próximamente representada).

El actual momento del movimiento cooperativo mallorquín está lleno de esperanza por cuanto hay localidades y comarcas que se están organizando en grupos cooperativos sabedores de que la "unión hace la fuerza". Los personalismos, los individualismos y otras enfermedades humanas están dando paso a un movimiento cooperativo fuerte donde el "aumento del valor añadido" de los productos agrarios se quede en el campo.

Humor ajeno

EL PAGÈS

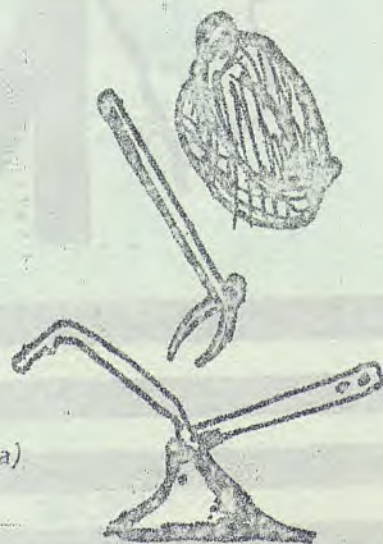
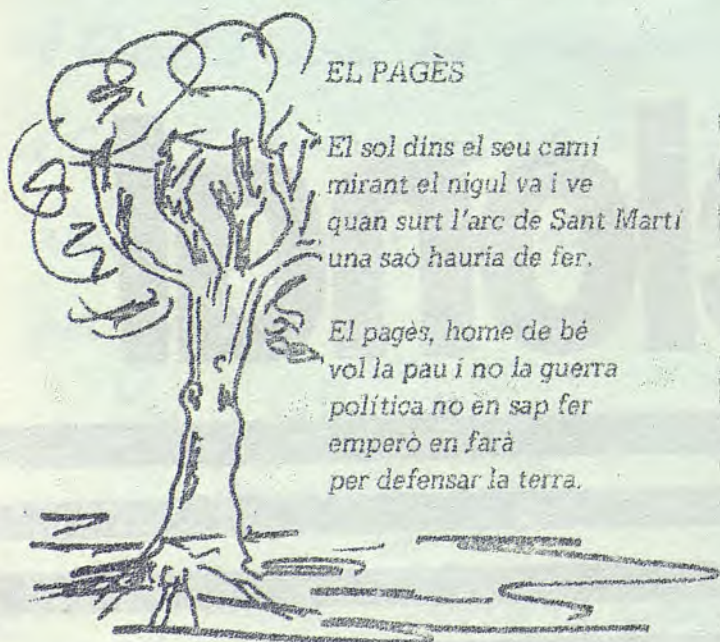
El sol dins el seu camí
mirant el nigul va i ve
quan surt l'arc de Sant Martí
una saó hauria de fer.

El pagès, home de bé
vol la pau i no la guerra
política no en sap fer
emperò en farà
per defensar la terra.

Canta aucellet canta
lladra el ca qualcú ve
el pagès mai se cansa
sempre té feines a fer.

Jo no som molt lletrut,
pagès i un poc senyor
ni jove, ni vell, ni garrut
i no vull perdre la raó

Gabriel Morro,
El poeta pagès (Lloseta)

¿AJUDA A LA PAGESIA?

Per «A. Ramis»

En torn a la problemàtica del l'agricultura mallorquina en general i especialment a la manca d'ajudes i concessió de crèdits per part de l'Estat hem volgut reproduir aquest article que va apareixer el passat dia 9 de Novembre al "Diario de Mallorca".

Segons el titular de l'article, firmat per Ma. Victoria Gayà, pareix que els qui tenen la culpa del no aprofitament dels pòsits són els pagesos. Cosa totalment incerta ja que la culpa s'ha de donar, en tot cas, als ajuntaments que no han donat la suficient informació al respecte. ¿Qui sabia de l'existència d'aquests crèdits abans de que la notícia aparegués a la premsa?

En darrer terme s'ha de culpar a l'Administració Central per no informar deudament i per intentar donar una imatge que realment no té.

Les condicions són, segons el "Diario de Mallorca", "excelentes condiciones". Molt bé; però que poden solucionar les 128.999 pesetes i 60 cèntims que corresponen al nostre municipi.

Dins un poble pagès com Lloret, 128.000 pts. serveixen per molt poca cosa a l'hora de comprar màquines noves o voler montar una nova explotació agrària.

El repartiment de crèdits per municipis és totalment absurd. Els pobles vertaderament pagesos (Maria, Sineu, Sant Joan, Montuïri....) són els que han estat menys afavorits mentres que municipis com Calvià, on els pagesos han estat substituïts per hotelers i les terres han estat embrutades per les horribles masses de ciment i asfalt dels hotels i les carreteres, té un crèdit de quasi 12 milions de pesetes.

Indubtablement amb aquestes mini-subvencions i amb aquests repartiments, fets amb els peus, el problema de l'agricultura no quedarà gaire solucionat.

Probablement seria més convenient que el Ministeri d'Agricultura adoptés una política de preus agrícoles adequada, afavorís la desaparició dels intermediaris i evités també les caigu-

Por falta de información, sólo nueve municipios de Baleares han solicitado préstamos

Más de treinta millones de pósitos desaprovechados por los agricultores

Palma, (Ma. Victoria Galyá).— Los agricultores se quejan de la discriminación que sufre el sector a la hora de los repartos de ayudas económicas, pero durante años —la mayoría de ellos— han desaprovechado unas considerables cantidades de dinero que todavía están a su disposición en los ayuntamientos de sus respectivos términos. Se trata de los pósitos que en Baleares se gestionan el Servicio de Pósitos del Ministerio de Agricultura y con fecha 1 de octubre superan los treinta millones: concretamente 30.227.452 pesetas.

POCAS PETICIONES

De esta cantidad, sólo diez municipios se han aprovechado con un total de doscientas treinta y ocho peticiones que alcanzan la cifra de 9.483.445 pesetas; tres pertenecen a Menorca y el resto a Mallorca. Como puede verse en el cuadro que reproducimos, Calviá y Mercadal son los dos ayuntamientos que disponen de más dinero. El primero con nada más y nada menos que once millones y el segundo con dos. ¿Por qué no se aprovechan estos préstamos de condiciones tan convenientes para el bolsillo del agricultor que no se atreve a afrontar mejoras en sus explotaciones por miedo a hipotecarse?

FALTA DE INFORMACION

Parece después de lo que hemos podido averiguar que se debe simplemente a la falta de información. Ni los ayuntamientos se han preocupado de informar a sus vecinos con intereses agrícolas, "señores, aquí hay este dinero", ni las entidades interesadas sabían que existían ni se podía dar la culpa al Servicio de Pósitos de esta falta de información, pero nadie más interesado que ellos en que este dinero ruede porque al quedarse estancado dejan de percibir los intereses. Insiste además es-

te organismo en que ha hecho saber en varias ocasiones a los regidores municipales la existencia de los pósitos y de la conveniencia de hacerlos públicos. Pero, parece que otros asuntos les han tenido ocupado que ni tiempo ha habido de dar una buena noticia a los agricultores.

EXCELENTES CONDICIONES

Y de una buena noticia se trata porque de este dinero se pueden solicitar préstamos con condiciones atractivas. La amortización se ha fijado en cuatro años a un 5 por ciento anual de interés. Pero, además, aquellos agricultores de aquellos municipios cuyos pósitos sean inferiores a los préstamos que se quieran solicitar, el Servicio los satisface igualmente al poder disponer de las cantidades de otros ayuntamientos —no sólo pertenecientes a Baleares, sino también de la península que estén inmovilizadas. Así, puede comprobarse en el cuadro que reproducimos, que en Algaida por ejemplo, se han solicitado préstamos por valor de más de medio millón cuando en realidad sólo contaban con pósitos por valor de 50.714 pesetas. Cada pósito —según está legislado— debe recibir anualmente del ayuntamiento el 1 por ciento del presupuesto de ingresos —según los artículos 101 y 110 del Reglamento. Estos fondos incrementan el capital que queda a disposición de los agricultores y ganaderos de la localidad que soliciten préstamos. Su importe en 1978 ascendió en Baleares a 5.077.602 pesetas.

CALVIÁ, A LA CABEZA

Calviá con sus 11.708.897 millones de pesetas figura a la cabeza de la lista de los ayuntamientos con más alevados pósitos. Aunque la agricultura en este término ha sido desbancada por el turismo, no por ello el sector debe despreciar es-

ta cantidad utilizable también para conservar la riqueza forestal y preservarla de los incendios demasiado frecuentes últimamente y causantes del deterioro del paisaje. Alcúdia, Sant Lluís, Santa Margarita y Son Servera se encuentran en el grupo de municipios que poseen cantidades entre el millón y dos millones de pesetas, pero sólo el ayuntamiento menorquín se ha beneficiado de los préstamos. Ferreries, Ses Salines y Es Castell tienen a su disposición entre las 750.000 y el

millón de pesetas; de estos tres, Es Castell es el único que no ha solicitado ningún dinero y tanto Ferreries como Ses Salines han pedido incluso más dinero del que poseían al poder acogerse al artículo del reglamento que señala que "con los fondos paralizados y remitidos al servicio, se concedan préstamos a otros pósitos que reciban peticiones; después de repartido el capital propio para prestarlo a los agricultores". El resto tienen entre las 100.000 y las 750.000 pesetas.

Pósitos	C/efectivo	N. y C/deudores
Alaró	507.629,73	
Alcúdia	1.693.129,58	
Algaida	50.714,00	19x602.500,00
Banyalbufar	195.443,82	
Binissalem	639.123,96	
Búger	211.230,60	
Bunyola	659.133,00	
Calviá	11.708.897,00	
Campanet	301.533,23	
Capdepera	639.635,24	32x1.571.250,00
Consell	298.043,28	
Costitx	197.687,00	
Deià	107.792,38	
Escorca	46.826,25	
Espofes	449.677,57	
Estellens	143.241,42	
Ferreries	348.131,00	25x612.500,00
Formentera	588.386,00	
Fornalutx	159.159,00	
Lloret de Vista Alegre	128.999,60	
Lloseta	630.145,75	
Llubí	409.794,96	
Mancor del Val	171.915,29	
María de la Salut	342.057,98	
Marratxí	738.222,00	41x2.000.000,00
Mercadal	41.271,00	54x2.172.500,00
Montuñí	399.959,26	
Pulpuyent	240.580,93	
Sencelles	83.883,56	7x302.191,90
Sant Joan	163.586,74	6x285.000,00
San Juan Bautista	502.998,44	
San Llorenç d'es Cardassar	1.031.331,56	
Sant Lluís	179.881,91	33x1.137.500,00
Santa Eugenia	162.084,19	
Santa Margarida	1.415.656,17	
Santa María del Camí	580.225,41	
Selva	618.709,00	
Ses Salines	400.571,70	12x450.000,00
Sineu	518.544,76	
Son Servera	1.196.434,05	
Valldemossa	431.912,00	
Es Castell	956.165,00	
Vilafranca de Bonany	84.169,59	9x350.000

UNS QUANTS DRETS DELS NINS

Per «C.B.B.»

Enguany és, com tots sabem "L'Any Internacional del Nin", em deman què és el que ha fet que es produís aquest aconteixement... tal vegada es va pensar que seria convenient, després d'un any dedicat a la dona dedicar-ne un al nin simplement aprofitant un simple oportunisme o, tal vegada, es va pensar amb uns sectors de la societat bastant marginats..

"L'Any Internacional de la Dona" va passar sense res d'especial, crec que va estar mal enfocad i es varen trobre problemes molt superficials que no sol.lucionaren res d'importància. El problema va ésser analitzat dins una societat terriblement maxiste i el problema radica tan sols a partir d'aquí, no del que faci o deixi de fer la dona, ni del que és o deixa d'ésser, el problema és més profund i menys suferficial, es pot dir que la problemàtica és el "paper" que se li ha donat dins la societat. Bé, deixaré ja, un poc decepcionada com a dona no tan sols per el resultat que va tenir aquesta experiència dins Espanya sino també per el mal enfocament que se li va donar i, per tant, per la situació actual en què es segueix en aquest aspecte.

El nin és un altre membre de la societat un tant apartat i oblidat per tots. No pensem amb els nins dels països subdesarrollats que no tenen ni els drets de subsistència com poden ésser el menjar o el disposar d'un simple tros de roba per a abrigar-se. Deixem aquests nins, no amb despreci, però sí, siguem sincers, amb un tant d'indiferència ", és tan difícil fer-nos responsables de problemes que estan tan enfora i no ens afecten...!

Vull analitzar un parell dels drets que haurien de tenir els al.lots de la nostra societat. No és que vulgui fer diferències entre els nins que pertanyen a una societat i els que pertanyen a una altre, ni molt menys, però, vull fer la problemàtica que

més ens afecta i dins la que podem desenvolupar un paper que dugui a una resolució més immediata del problema.

El primer dret i el més important que deu haver de tenir el nin ja abans de néixer és el dret de què els seus pares s'estimin. No podem tenir un nin que no desitgem, que néixi d'unes relacions buïdes i fruit d'unes apetències tan sols físiques, sé que tal vegada estic xerrant amb uns termes un tant **abstractes** i ambigus, som conscient d'això, i, conscient de què molts de vossaltres no entendreu el sentit d'elles meves paraules, vull dir que no podem esperar un fill, tenir un fill, que no neixi fruit d'un sentiment positiu per part dels seus pares.

El nin néix i els nostres ulls es posen en la persona del nin, la robeta, el menjar, la seva netatja... i, posam també, damunt ell, les esperances de què no sigui un qualsevol i es senti impedit d'ésser acceptat per la societat. Posam, més tard, les il·lusions en què conseqüesqui tot el que és positiu de la vida: confiança interna, relacions significatives i constructives amb els damés, èxit amb els estudis, i, un bon treball el dia de demà. Els pares sense adonar-se'n van donant uns nivells a la vida del al·lot. El nin es veu cara a unes obligacions que ha de desenvolupar per a agradar els seus pares, més, l'èxit depèn o no del criteri que té el nin de sí mateix, això influïx en l'elecció dels seus amics, en les relacions amb els altres, en la seva creativitat, la seva integritat i la seva estabilitat. Aquest sentiment del seu propi valor constituïx el nucli de la seva personalitat i determina la manera d'emplear les seves aptituds i les seves actituds. Aquest és el segon dret que analitz en aquestes retlles: "el que pensa el nin d'ell mateix és un factor que decideix el seu èxit o el seu fracàs com ser humà", deixem que pugui sentir-se satisfet d'ell mateix. Sense adonar-nos anem jutjant el al·lot, continuament està rebent missatges negatius (no facis això, ets un beneït, seràs un perdut, ets un vego, no facis dois, em tens negre, etc, etc, etc.) per tant, el nin es troba tot sol i lluita per seguir endavant, és precis defensar-me -pensa ell- i, tota defensa no és altre cosa que una arma psicològica contra l'ansietat, el temor, la inseguretat i la ineptitud, no deixem, doncs,

que els nostres nins sofresquin a causa nostra. Quan pitjor és el comportament del nin més és el seu anhel d'aprovació, quant més ofensiu més necessita amor i acceptació, quant altes les defenses més ansiós i alienat està.

Un altre que tal vegada convé recordar és el que hem de deixar als nostres nins ésser ellà mateixos, moltes vegades els veim darrera una espècie de mirall d'on venen les nostres experiències passades, les nostres necessitats personals i els nostres valors culturals, és més, a vegades volem veure els nostres fills protagonistes del que varien ésser els nostres anhels insatisfets del passat. No podem fer això, des del moment que la realitat ha canviat, les circumstàncies no són les mateixes i les coses han evolucionat.

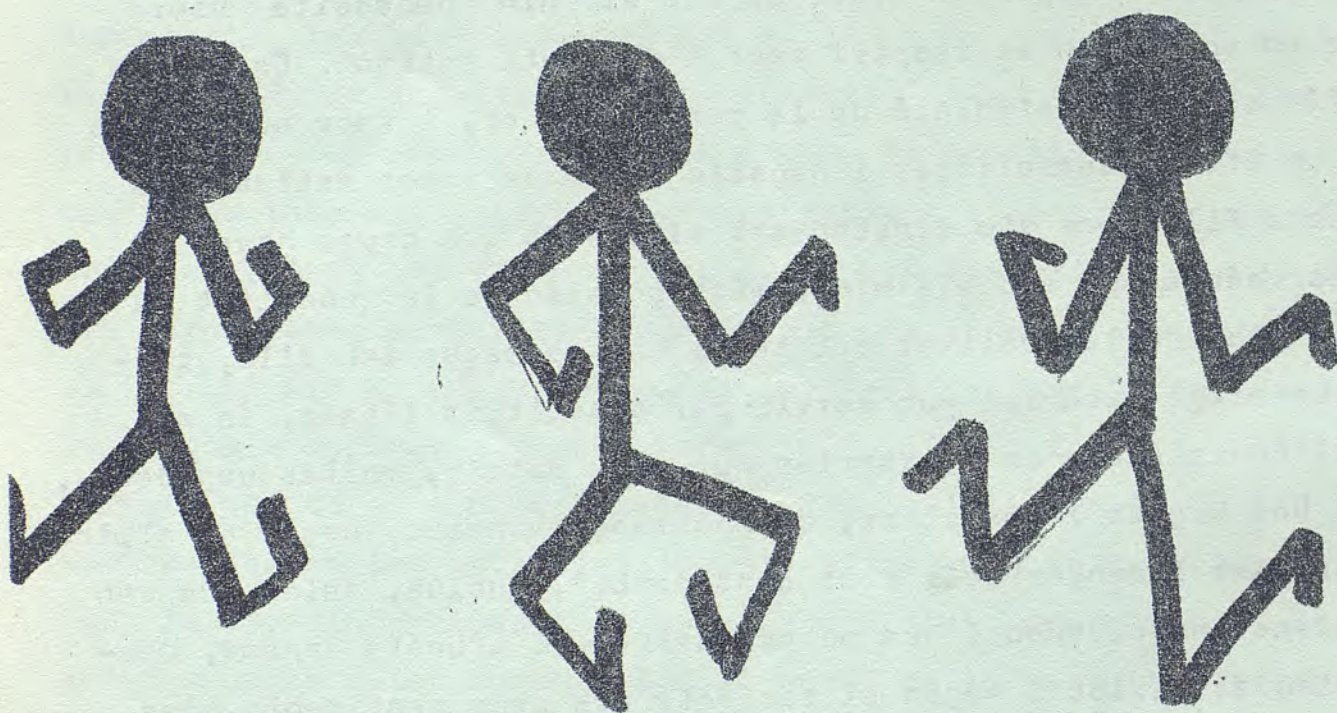
Un dret més podria ésser el que el nin necessita viure dins un ambient on es respiri amor i es senti estimat. És un poc confús saber la definició de la paraula amor, l'amor no ha d'ésser un afecte verbalitzat i negatiu. Hem de saber estimar als nostres fills, es diu constantment als pares que deuen haver de passar més temps amb els nins, més no depèn de la quantitat de temps sino de la qualitat del temps que es passa amb ells, tampoc un mitjà material pot servir per substituir l'amor, és més fàcil donar coses de l'exterior que d'un mateix, moltes vegades...

Una vegada i una altra, de nombroses maneres, negam al el.lot ésser "amo i senyor dels seus sentiments", inclús, deiem que són emocions inadequades i que no existeixen. D'aquesta manera, despreciam al el.lot i negam el respecte als seus sentiments, les emocions surgeixen espontàniament, i, són part del "jo" privat de la persona. Moltes vegades, sense intenció, tractem als nins com a computadores emocionals per a les quals tractem de programar emocions. Volem que tinguin fam quan nosaltres la tenim, que s'interessin quan nosaltres ens interessim, que sentim el que nosaltres sentim... volem que s'adaptin als nostres sentiments i ens irritem quan no passa així. Dir això no és dir que deixem fer als nostres

fills el que vulguin, ni molt menys, la conducta necessita, molt sovint, ésser limitada, però, xerr de la llibertat de sentir no de la llibertat d'actuar: "la manera de veure i de sentir de

cada un no és l'única".

Bé, acabaré, i, em sentiria satisfeta si aquestes ratlles haguessin servit per qualche cosa. Qui viu amb els seus fills de manera que fa que es sentin profunda i tranquil·lament contents d'ésser qui són, els hi dona una herència inapreciable: la força per a afrontar les tensions i el valor necessari per a arribar a ésser una persona compromesa, responsable, productiva i creativa, una persona totalment humana. L'Ajuda que se li dona al nin perquè ell s'agradi a si mateix és el màxim que se li pot donar, és la manera més profunda de lletrejar la paraula A-M-O-R.

cultura

Continuant amb la tendència establida el primer nombre d'aquesta revista dins la que dèiem: "La labor d'aquesta revista és de difondre la cultura, especialment tot allò que està directament lligat amb el nostre poble. Creim que la divulgació del nostre passat pot esser una labor profitosa i a la vegada interessant", hem volgut donar a conèixer una sèrie de documents, publicats o inèdits, que fan referència directa en el nostre poble.

Aquest és el cas del folletí titulat "Un foc d'Historia y Colecció de fallos en la Causa de Sa Comuna de Llorito" publicat a l'Impremta "La Esperanza" (Palma, 1918).

Tractant-se d'un document, reproduïm íntegrament i amb tota fidelitat la grafia i la composició d'aquest.

UN POC D'HISTORIA

y

COLECCIÓ DE FALLOS

EN LA CAUSA

DE

SA COMUNA DE LLORITO

Cuatre paraules d'explicació

Hom fet imprimir els fallos o sentències de s'administració de sa Comuna perquè tothom pugne conèixer mes fàcilment el interressos i bens d'es poble i no hi haja tanta ignorancia com antes. També publicam un poc d'història de ses peripècies parades a sa Junta Administrativa perquè sa sapiguem on mes detall els motius d'aquests fallos, i per evitar unes altres confusions d'aquests interressos. I en aquestes ressenyes, si sus potjades de qualcú nos poden servir de llum, ses sopegades de qualcú altre nos poden mostrar d'alsar els peus y de caminar millor.

Entre els anys 1870 a 1890 ja hi havia a Llorito una Junta Administrativa, casi ignorada per la major part d'es poble. I una desavenencia sobre s'administració de sa dita Comuna entre s'Ajuntament de Sineu i sa Junta de Llorito va dar lloc a sa R. O. de 7 de Janer de 1887, que llevava a sa Junta certes facultats que dona a ses juntes sa Lley municipal.

Aquesta R. O. va ser ignorada d'es poble de Llorito, i a la sala de Sineu digueron que ses juntes administratives havien quedat abolides per una lley. I a Llorito, o els principals de Llorito, heu varen creure y no cercaren si era ver o no. Desde llavors no se renovà sa de Llorito i s'encarregà d'administrar sa Comuna s'Ajuntament de Sineu, y tot lo mes posava un retjidor de Llorito a sa comissió d'es Monte.

L'any 1903 s'alsaren a Sineu dos bandos polítics, qui p'els seus fins se disputaven s'apoyo de Llorito, i cada un li prometia tot lo que volian i encare més. Llorito se declarà per un bando demanant com una de ses primeres condicions es restabliment de sa Junta Administrativa. Se va restablir sa Junta en certa repugnancia de

escriptors i quefes d'aquelles oficines, i després de sentir ses rahons, un d'aquells senyors qu'havien surtit, va mandar an'aquell qu'havia escrit s'expedient qu'en fes un altre així com deya sa comissió de Llorito.

Efet y vist s'expedient amb aquesta forma, i passat per unes quantes seccions i reculhides varies firmes, va anar sa comissió a fer es pago en es Banc d'Espanya, que va ser de 7839 ptes. I després de reculhir es resguart amb un parey de firmes tornà altre volta a sa Delegació; i passat aquest resguart per ses oficines o seccions d'antes, a una d'elles estengueren sa carta de pago a favor d'es president de sa Junta Administrativa, acabant aquestes operacions en es darrer minut de s'hora d'oficines, o passant un poc de shora, perque varios escriptors ja buidaven. Va ser això es dia 8 d'agost de 1904.

Ben satisfeta quedà sa Junta i casi tot es poble y mes quant dins es mateix mes vengué es pla d'aprofitaments concedits a sa Junta com a duenya de sa Comuna. I ja no vengueren pus concedits a s'Ajuntament de Sineu encare qu'en demanaren uns cuants anys mes, sinó sempre els que demanava sa Junta y només a ella, o a Llorito.

Mes apesar d'haver vengut es pla d'aprofitaments concedit a sa Junta, s'Ajuntament de Sineu volia seguir comandant sa Comuna de Llorito; així es que p'es mes d'octubre va anunciar demunt es bolletí oficial sa subasta d'els pasturatges i l'envià també a n'els Ajuntaments veïnats. Però s'en degué temer s'Administrador d'Hacienda, perque dins pocs dies va revocar o va anular s'anunci de s'Ajuntament de Sineu. Però en lloc d'acabar sa qüestió, aquí comensaren ses peripecies de sa Junta.

Es diumenge dematí, dia 23 d'octubre, es saix de Sineu, que ja no venia may per fer bandos, va fer aquest: «D'orde d'es batle de Sineu se fa sabre qu'es pasturatge i cassa de sa Comuna son de tots els vecins de Llorito tant si han pagat sa cuota d'es 20 per 100 com si no han pagat i cada qual hi pot manar es bestia que vulga». Es capvespre vengué a sa Junta un ofici també de Sineu que deya lo mateix d'es bando, amenant a sa Junta si s'oposava a s'orde donada.

Es dimecres signent es mateix batle de Sineu va destituir es president d'es carree de batle de harrío y en noubrà un altre. Es diumenge de devant va enviar un altre ofici manant a sa Junta qu'es mateix dia que tengues sessió heu participas i sometes els

Sineu. Dins poc temps d'estar feta, s'Ajuntament de Sineu va rebre un avís per pagar a s'Estat es 20 per 100 de sa Comuna de Llorito, o sinó seria venuda a subasta a conte de s'Estat; i s'Ajuntament, o es Secretari, va enviar copia d'aquest avís a sa Junta, perque aquesta fes lo que trobás convenient. Mentres tant se demanà pe sa Junta i s'Ajuntament acordes es pla d'aprofitaments, entrells 25 pms per ajudar a pagar es 20 per 100.

Aquí sa Junta va explorar sa voluntat d'es vecindari, i sa majoria va ser de parer de pagar es dit 20 per 100 per conservar sa Comuna. Aquesta redenció, o 20 per 100 s'haria de pagar, o se podria pagar en 5 anys o plasses. Se reuní lo que importava es 1.er plas repartit només entre els qui volien pagar.

Aquí sa Junta va cometre un descuit no fent compareixer els qui no volien pagar i fentlos firmar sa seva negativa. Una comissió de sa Junta va anar a sa Delegació d'Hacienda per pagar aquest 1.er plas; y los exigiren antes un pagaré dels altres quatre plasos firmats de s'Ajuntament o batle de Sineu; pero també los digueren que si pagaven es total d'un cop, los farien una robaixa d'es 6 per 100, los donarien sa carta de pago y quedaria sa Comuna reconeguda d'es domini de sa Junta o de Llorito. Després de viatges y consultes a Palma, y entrevistes dels lloretans paritrics, se reuní dels vecins qui pagaren sa cuota total, 122655 ptas., de 12 vecins qui anticiparen 50 duros cada un, 3.000 ptes., i d'altres 10 vecins qui anticiparen 25 duros cada un, 1.250 ptes. D'antes se rebia lo recaudat p'es 1.er plas, qu'erén 178170 ptes.; pero encara havien p'es pago total 500 y pico de ptes.; y les posà un qui ja havia bestret 50 duros, pero en condició de que aquesta darrera bestreta havia de ser tornada antes que cap altre cantidad.

Dia 5 d'agost, es dilhuns de Snt. Domingo, estant a punt de reunir-se es capital necessari, va anar a Palma una comissió de Llorito, que va dar nom y día a sa Delegació d'Hacienda per fer es pago total, perque se fés i esias preparat s'expedient precís. Tres dies devant va anar a Palma una comissió de sa Junta amb so present, que s'en duyen tota sa cantidad; i arribada a sa Delegació a 1.a hora demanaren sa lectura de s'expedient per fer es pago, que deya així: D. Fulano paga a conte de s'Ajuntament de Sineu...; i se mogué una disputa un poquet forta entre aquell senyor qui havia escrit i lletgia s'expedient i sa comissió de Llorito; i deya aquesta que no pagava a conte de ningú mes que de sa Junta Administrativa de Llorito. P'es renou d'aquella disputa surtiren

acorts a s'aprovació de s'Ajuntament de Sineu. I en motiu d'aquest ofici sa Junta va alsar un recurs en contra. Tot això, fet d'es batle de Sineu, va ser declarat mal fet davant sa lley; lo d'es batle de barrió va ser un poc tart, perquè un i altre ja havien acabat sa batleria.

Seguiren venguent ordres, ja d'es batle, ja d'es secretari totsol, demanant certificats d'actes de elecció i de constitució de sa Junta i d'alguns acorts, qu'apuraven sa Junta; fins qu'un dia qu'es secretari d'aquesta, demanant resguard i no n'hi volgueren donar, i ell (es secretari) no volgué deixar es document. I de llavors ensà ja no demanaren mes certificats.

Pero vengueren unes peripecies d'un altre clase. Ja foya un any i mitx que funcionava su Junta Administrativa, i la feren compareixer juntament en so secretari i també els, individus de sa mesa d'elecció de sa Junta, a la Sala de Sineu; i devant batle i secretari i un altre, per separat d'en un en un eren preguntats en sa forma que se fa a un tribunal.

Mes envant, p'es mes de Novembre es 1.er Tinent qu'estava encarregat de s'Alcaldia vengué amb altres a Llorito, i proposava un altre clase de Junta nomenada de s'Ajuntament. Molts recordaran els incidents d'aquella reunió a sessió borrascosa. Com venen que Llorito volia Junta, p'es Jener es nou Ajuntament, entre altres coses va acordar: Concedir per dos anys Junta Administrativa a Llorito. I com estaven par acabar aquests dos anys es dit 1.er Tinent, qui en aquesta ocasió era bullo propietari, volia que acabés sa Junta; pero alguns lloritans, qui ja estaven preparats i havien mirat i regirat papers, i consultat s'asunto, publicaren demunt un diari un articulo un poc documentat dels drets de Llorito i dels propòsits d'es batle de Sineu; i lo cert es que ja no digueren res mes d'acabarse sa Junta.

Surtiren demunt es mateix periòdic altres articles sobre ses arbitrarietats de Sineu damunt Llorito; i els sinavers no contestaven a cap. Per fi devés els ultims de Maig d'aqueix any sa Comissió Provincial va dictaminar, i es Governador dia 3 do Juriel va resoldre i fallar sa desavesencia a favor de sa Junta de Llorito. — Però a pesar d'això a principi de s'any qui vengué succeí un altre peripecia a sa Junta. Havien venguts concedits a sa Junta 75 pms qu'havia demanat per ajudar a pagar es 20 per 100; i com sa subasta se va fer a la Sala, s'Ajuntament s'apoderà de sa cançicat de sa subasta loguda una altre restió sobre aquesta subas-

ta i s'altre de 1901. i entaulat es propi expedient, sa Direcció General de contribucions, impuestos i rendes va tornar a fallar a favor de sa Junta. Però s'Ajuntament se va apelar al es Tribunal Superior; i aquest tribunal encare es s'hora que no ha fallat. Seria cosa que s'asunto estas aturat? Qui sabe Un altre peripecia darrera aquesta també ha pegat an es Tribunal Supremo, i ja té temps qu'està resolta, com veuren d'aquí un poc. Lo cert qu'els daters o es valor de ses subastes encare no han arribat a sa Junta.

Aquesta peripecia, fins aquí, es sa darrera que ha suit a sa Junta de part de s'Ajuntament; pero encare n'hagué de suir un altre de sis lloritans amics dels sinavers. Aquests sis acudiren contra es presupost de 1910 a 1911, demanant que fos anulat, que sa Junta no'n pugue fer, i que fos duita a n'es Tribunal per esser castigada. Es Governador va fallar així com volien aquests sis; pero sa Junta, amonassada a parar a presili, apelaren contra es Governador, i es Tribunal provincial de lo Contenciós va fallar contra es Governador, i a favor de sa Junta. Mes es Fiscal de l'Administració, sostenguent es criteri d'es Governador, va apelar a n'es Tribunal Supremo a la Sala de lo Contenciós. I aquest Tribunal qu'es mes alt d'Espanya, va fallar a favor de sa Junta i contensant en gastos a n'es Fiscal qui havia apelat.

Ja veis: Així com perderen ses questions en sa Junta els amics de Sineu, també l'han perduda els sis lloritans amics d'els sinavers. Però Llorito ha perdut lo que sa Junta ha bagut de donar a n'es misers i a n'es procurador, que, es estat prop de 1500 pms. I també ha perdut es vecindari es repartó d'es pasturatge d'un parey d'anys, porque no's feyen presuposts a causa d'aquells sis. Qui vol conèixer noms, datos y detalls pot acudir a sa Junta, porque tot se troba amb actes i documents.

Are dues paraules de porque hem fet posar els dos retrats o fotografies en aquest folletó o libret. Un es de D. Miquel Posselló y Alemany, miser i diputat provincial, qui va demostrà sa justícia de sa pretensió de Llorito, i va servir p'es fallo d'es Governador a favor de sa Junta Administrativa. Va fer un estudi estès acabat de sa part legislativa sobre ses juntes administratives, i va doixar sa questió clara, i ben fundamentada i rahonada.

Per això es que amb molt d'acort sa Junta administrativa va encarregar sa seva defensa a D. Miquel, i la va fer acabada i llibrada com sa primera vergada. I així es qu'es triunfo i victoria de sa

ELS GLOSADORS I LES GLOSES:

UNA EINA D'EXPRESSIÓ EN MANS DEL POBLE

-CONTINUACIÓ-

Per «MATEU Fiol»

DE L'EMA EDUIC.

Les gloses eròtiques estan bastant per un pèrie d'elements que t'athom coneix, i que no cal citar cap gloses, per a poder arribar a mans infantils.

De tema HUMORÍSTIC I SATÍRIC (DE FICAT)

Com exemple: Resulta que durant el temps de segar, fa un parell d'anys, a Ariany l'amo va enviar al primeret a cercar aigua i aquest va estar molt de temps a dur-la i una segadora es va posar a cantar:
De catorze a quinze de juny/ molta xeixxa varem segar
i l'amo ens va enviar/ s'aigua amb uns aus com es juny.

A lo que un'altra segadora va respondre:
Jo no sé com tanta manya/ des mode que l'has tractat
si has dit sa veritat/ sera un masole noebot
si se cura l'acompanya.

DEDICATIVES

Són gloses dedicades a persones importants, a amics, etc, o com aquesta a un altre glosador:

Jo som net per a fer cançons / i no tenc per a ningú que en fasse
més que a un des Coll den Rebassa/ que es ferrer i fa assarons
i tira sense perdigons / i fer i mata sa caga.

De LOCALITAT

Referides a pobles, ciutats, carrers, llogarats, llocs, etc:
A mi no m'a_rada massa / i per aquí és lo que hi ha més
quatre gats, quatre culers / gent de pes Coll den Rebassa.
A LLORITO AL.LOTES GUAPES / VAN A COIR A SON RIUS
I VAN DEODALLES DE PEUS / PERQUE NO TENEN SABATES.
Jo mir i no veig Llorito / i veig Son Juan Arnau;
ses al.lotes que hi habiten / d'es meu cor tenen sa clau.

El temas de les gloses són molt varitas, a més dels que he posat, hi ha:
ANIMALS, ARTS I OFICIS, ASTRES I TEMPS, CACA I VESTIR, INFANTILS, MARINA I PECCA,
NARRATIVES, NOMS PERSONALS, RELIGIOSES I AMORUSES.

Aquests grups es divideixen amb altres més particulars, com per exemple el grup d'AMOROSOS que es divideixen en: Gloses d'absència, amor i mort, desig lloanza de la bellesa, sofriment per amor, fastíeg, gelosia i de picat. I així tots els altres grups.

De una glosa en poden sortir altres que només es diferencien de l'original per una paraula, una frase o una construcció diferent, a n'això es denomina variant.

Un'altra manera d'emprar les gloses és per a fer endevinances com aquesta:

Tu qui ets un home entès / que dius que passes la vida
 qual és l'animal que crida / quan té la carn consumida
 de mort i de viu no diu res.

QUE EM FELS TAN INOENT / QUE NO ET SABI DE TESTAR

AQUEST ANIMAL SE FA / PER "LOS FONDOS" DE LA MAR

I SI EL VOLS SENTIR CANTAR / PEL CUL L'HI HAS DE DAR VENT.

M'han servit d'ajuda per a fer aquest article l'Enciclopèdia Catalana, la revista Mil Llets, la revista Lluç i el Cançoner popular de Mallorca d'en Rafel Ginard Baugué

POESIES

Per «C.B.B.»

Passen els dies d'pressa
no m'anadon i confona el dia i la nit,
com si fos una ànima esvaïda que juga entre mort
i vida,

tenc por, sempre cerc i somnià,
mai tenc l'ara, sempre és ahir,
i quan vull començar de bell nou,
sempre em record del que em vaig empenadir,
i torna ésser ahir, no m'anadon del demà...

Sempre volguent fer per un dia
sempre lluitant per un dia
sempre visquent per si un dia...

i, passa el temps, passa l'ara, l'avui
i, no m'anadon "d'aqueix dia"...

Cal no somniar ni viure d'il·lusions,
cal pensar que l'ara és nostre,
de qui pot ser el demà?...

! Com enyor les il·lusions esquingades una a una
i condemnades poc a poc cada dia!
M'aconhorta pensar que així i tot la vida
m'ha deixat abandonar camins
i truer pedres i més pedres del fang...
Així com els ocells volen cercant un altre lloc,
segurs de deixar enrera el fred,
i, pensant tal vegada, no tornar,
jo, he caigut dins la presó del temps,
i, empresonat el cos i morta l'ànima,
vaig cremant fosques i allunyant primaveres,
cercant brasols i recordant memòries,
mai somniant un principi, sempre ~~arrestant~~ arrastrant els anys,
regant amb plors les darres flors,
camin, poc a poc, a on la vida em convida...

QUE T'HAN FET ?

Des d'aquí cerc una llibertat imaginària,
mir el paisatge, el vell castell i les muntanyes
desdibuixades,
vull omplir la teva imatge dins la meva memòria,
vull creure amb la teva quietut, la teva aigua,
amb el teu verdor,
amb les ferides del teu perfil, vell i oblidat,
aixecar el passat i situar-lo, ara, dins el temps,
i, pintar de colors els petits trossos de terra
ja esbucats...

Què trist paisatge!...

Quin desitg tornar coneixer-te adormida i lliure!...

POESIA

Tot sol enmig de gent enmalaltida

Ossos per tot arreu,
mesclats amb escombraries
de carn agonitzant.
Cares amb els ulls oberts
que miren,
sense sentir
com els trepitgen,
amb els ulls tapats
i el cor engabiat.

Un home crida -ulls horripilants,
enmig de pedres que riuen
amb el temblor de la terra-:
"!No, jo no!" No, tu.
-eh! qui ets tu?-
ets el lladre de l'esquerra,
el guardià venut als desigis d'altres lladres.

Turnarem aixecar la vida perquè tu
-pobra bèstia amb pell d'home-
Tu puguis altra vegada jugar -oestimar-
amb tos els cribells de les mans, les ferides dels peus,
les cicatrius del cos
o la malaltia de la Humanitat.

Felip Munar Munar.

COLEMAN

las Drogas

Per «R.M.»

Frecuentemente tenemos ocasión de leer en la prensa, ver en el cine o en la T.V. u oír en la radio alguna noticia o hecho relacionado con el mundo de las drogas: que si la Policía ha cogido un alijo de drogas o ha detenido a alguna banda de traficantes de drogas; programas informativos sobre los peligros de las drogas e, incluso, películas cuya trama se basa en el tráfico de drogas o que tiene alguna relación con ellas. Sin embargo, la mayoría de las ocasiones no se profundiza en el tema.

Conocemos que existen las drogas, pero... ¿sabemos qué son?, ¿qué efectos producen?, ¿el porqué son perseguidas?. Desgraciadamente, el conocimiento popular no va más allá de la mera noción y de una visión muy superficial del tema.

El propósito de este trabajo no es, en modo alguno, el de realizar una completa monografía sobre el tema, ello requeriría escribir un libro, bastante voluminoso... simplemente, se pretende dar más amplia y clara de... las drogas, qué tipos existen y porqué son peligrosas.

Ante todo, cabe decir que el consumo de drogas no es un hecho de hace poco. Bien es cierto que en el aspecto cuantitativo y de repercusión social sí es un problema moderno. No obstante, ya en las antiguas civilizaciones y culturas China, Egipcia, Griega, Persa y Azteca, entre otras, conocían y usaban ciertas sustancias y productos que contenían propiedades "mágicas" o "fantásticas", como la Adormidera que usaban para calmar los dolores o realizar curas; los "hongos sagrados" que se usaban en ciertas culturas, como ritos religiosos-paganos, o el Cáñamo, que se usaba para tener "visiones".

Cada droga tiene su lenguaje.

Con el tiempo, alguna de estas sustancias fue haciendo adeptos, hasta el punto de que su consumo movía grandes intereses, por lo que algunas potencias monopolizaron su comercio, llegando hasta el punto de provocar conflictos bélicos, como la "guerra del Opio", entre China e Inglaterra, en 1839.

Asimismo, los avances de la investigación en laboratorios sobre farmacología, han propiciado el descubrimiento de nuevas sustancias y nuevos productos, derivados de otras (alcaloides), que contienen los efectos de aquéllos potenciados o de otro tipo desconocido.

Llegados a este punto se hace preciso establecer una clasificación de aquellas sustancias consideradas como "droga", aunque, en primer lugar, habría que definir dicho término.

CLASIFICACIONES

Por "droga", podríamos definir como "toda sustancia que cuando se introduce en el organismo, puede modificar una o varias de sus funciones" (O.M.S., 1969). Sin embargo, corrientemente se suele emplear de una forma general y combinada con la de "estupefaciente" que, como su propia palabra indica, son sustancias que provocan una especie de "torpor", produciendo la disminución o paralización de las funciones intelectuales. No obstante, entre el término "droga" y el de "estupefaciente", existe una clara diferenciación, en cuanto a dependencia, que más adelante se verá, aunque para la mejor comprensión del tema, se empleará indistintamente.

Volviendo al tema de las clasificaciones, podríamos establecer su clasificación basándonos en varios aspectos:

a) Según la planta de donde se extrae:

	Natural: Opio	
DE LA ADORMIDERA.....		Morfina y deriv.
(Asia, Indonesia y Turquía.)	Derivados.....	Heroína y Codeína.
	Natural: Machís, Grifa, Marihuana,	
DE LA CANNABIS SATIVA.....	Kifí,...	
N. de África, Sur de América, Asia.	Derivado: THC (tetranidrocannabinol)	

Natural: Coca.

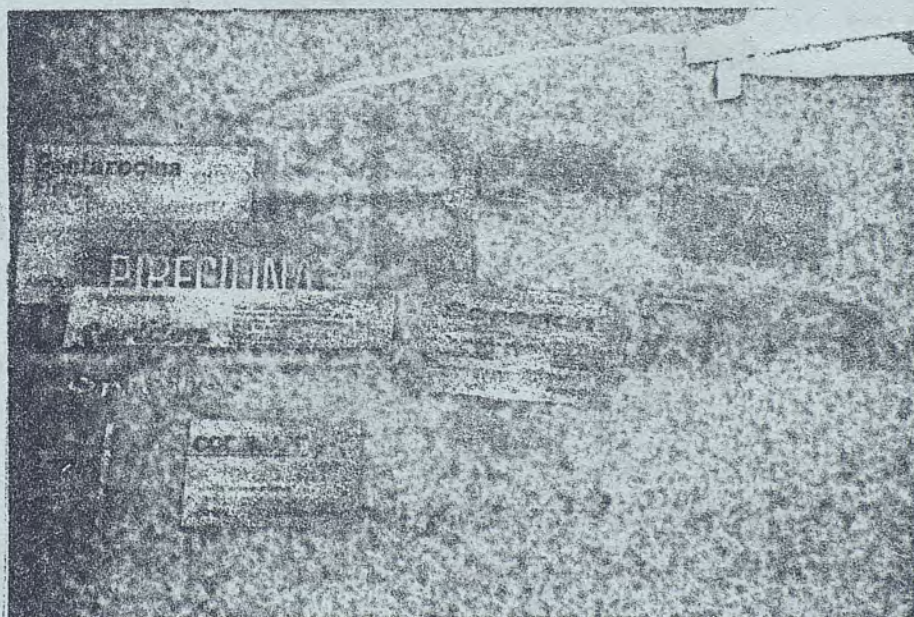
DEL ARBUSTO DE COCA.....
 Sur-América. Derivado: Cocaína.
 Natural: Peyote.

DEL CACTUS PEYOT.....
 México. Derivado: Mescalina.

HONGOS ALUCINOGENOS.....
 Naturales: Amanita Muscaria (Siberia),
 Teonanacatl (México).
 Derivados: Psilocibina, Psilocina,
 Muscarina.

OTRAS ESPECIES VEGETALES.....
 Naturales: Ololiuqui (enredadera-
 México), Cornezuelo del
 Centeno, Yagé (planta-
 Amazonas), Catha Edulis
 (arbusto- Africa), Iboga
 (planta- Africa ecuat.).
 Derivados: L.S.D., Yageína, Ctina,
 Ibogaina.

SINTETICOS: Alucinógenos: LSD-25 (Del Cornezuelo del Centeno);
 Psilocibina (De la Mescalina); DMT (Dimetil-
 triptamina); Levopran, STP, DMT, THC, (Tetrahidro-
 cannabinol- Del Cáñamo); Anfetaminas, Barbitúricos,
 Tranquilizantes; PCP (Polvo del Angel).

Cientos de específicos distintos son usados a diario para ponerse en forma. Quienes los utilizan muchas veces no saben, pero quienes los fabrican y venden deben saber...

Todos los
 derivados, son
 alcaloides que
 contienen el
 producto natural.

b) Según los efectos que producen:

EUFORICOS NARCO-ANALGESICOS.....	Opio, Morfina y sus deriv. Heroína, Codeína.
EUFORICOS ALUCINOGENOS.....	Derivados Cannabis (Hashish, Griffa, Marihuana..., Peyote y derivados (Mescalina, Psilocibina), LSD, Hongos alu.
HIPNOTICOS-SEDANTES-NEUROLEPTICOS Y CALMANTES.....	Tranquilizantes: Meproba- to, Dapaz, Valium, Librium... Todos son Relajantes. Barbitúricos: Seconal, Veron- al, Luminal, Pentotal.... Todos son Somníferos Bromuros, Sufonal, Paralaldeidol
ESTIMULANTES-ANTIDEPRESIVOS-EXCITAN- TES.....	Anfetaminas (Centramina, Simpatina, Bustaid, Prelu- dín... Café (Cafeína), Tabaco (Ni- cotina), Mate, Cacao, Cola,...
EMBRIAGANTES.....	Alcohol, Cloroformo, Eter Vapores Volátiles, Pagamentos.

c) Según el modo de actuar en el Sistema Nervioso Central:

DEPRESIVOS.....	Alcohol, Hipnóticos, Tranquilizantes, Neurolepticos, Analgésicos (Derivados Opíaceos).
ESTIMULANTES.....	Estimulan Menores: Cafeína, Nicotina, etc. id mayores: Anfetaminas, Anorexí- id genos, Cocaína. Del Carácter o Antidepresivos .
PERTURBADORES.....	Derivados del Cáñamo Indico (Cannabis); Alucinógenos Mayores (LSD, Mescalina, Psi- locibina); Otros productos (Belladona, sintéticos...).

Sin embargo, la clasificación más conocida y dominante a nivel popular es la de DROGAS DURAS o peligrosas (Opio y derivados, Anfetaminas, Cocaína, Barbitúricos y Alcohol), y DROGAS BLANDAS (Derivados de la Cannabis, LSD-25 y Derivados del Peyote).

Como se ve, las clasificaciones son múltiples y así podríamos establecer infinidad de las mismas, como por ejemplo: DROGAS LEGALES (Tabaco, Alcohol, Barbitúricos, Anfetaminas y Tranquilizantes) y DROGAS ILEGALES (Todas las demás), aunque las expuestas anteriormente vienen a ser un contenido o compendio de todas las demás.

continuará

LA DROGA NACIONAL ÉS L'ALCOHOL

Per «LLORENÇ Coll»

¿A què és deguda la discriminació que es fa entre les mateixes drogues?. ¿Per què l'alcohol té tots els vists i plaus...?

Aquest tema sempre m'ha fet pensar en les contradiccions de la nostra societat. Es persegueix a qui consumeix drogues blanques (marihuana, haixix, herba...) i s'accepta que tothom begui tot l'alcohol que vulgui. Si la família es destrossa, si el bevedor acaba al manicomí o va a la tomba per un cirrosi... no té importància. Fins i tot s'en fa una figura simpàtica del "borratxo" que va dient desbarats pel carrer, degrada la seva imatge i acaba per no tenir feina (la llei laboral permet el despedir el malalt alcohòlic).

¿I què cal pensar de les drogues que venen a la farmàcia?

S'accepta que la gent que no pot dormir, o necessita mantenir un estat d'atenció, prengui tota casta de medicaments (sosegón, valium, derivats de morfina, etc.). Això amb la legalitat absoluta.

I el que és més greu, avalat per organismes que haurien de vetllar per la salut pública.

Algun motiu hi deu haver per aquest diferent tractament i actitud... Jo pens que la cultura occidental, la influència del judeo-cristianisme, poden ser raons vàlides, però jo crec que en el fons aquesta permissivitat sobretot és deguda als molts de milions que en treu l'estat i altres grans capitalistes.

El progrés de l'alcoholisme es alarmant, la malaltia és irreversible i les estadístiques diuen com va augmentant cada any el percentatge. Mentre en 1.954 n'estava afectada un 0,5 per cent de la població total, deu anys després hi havia un 6,5 per cent i a l'any 1.974 un 7,5. Segons les xifres més recents de la O.I.T. un 38,5 per cent de la població són bevedors habituals, un 28,5 de forma esporàdica. Sumant aquestes xifres tenim que un 67 per cent de ciutadans ingereix taxes d'alcohol superiors a les considerades normals.

Així com s'intenta fer una tasca preventiva de certes malalties (cranc, grip, vista...) ¿Per què no es fa amb aquesta?

No tan sols no s'informa en aquest sentit, sinó que els mateixos medis de comunicació social de l'Estat en fan propaganda i diuen coses tan nefastes com aquesta: "si tens problemes, si estàs trist, o vols ser lliure... beu alcohol... vés alegre per la vida bevent X.

Naturalment els milions de televidents que creuen tot el que els diuen, ho provaran. Endemés les circumstàncies empenyen, ja que d'atur, angoixes i problemes familiars no en falten. Així s'aconsegueix l'objectiu econòmic. Si es destrossa físicament, moralment i socialment els individus ja és una altra qüestió...

¿Quina possible solució es podria arbitrar?

No ho sé si seria solució, però sí seria ben interessant que s'informàs a la gent de manera científica, començant pels nins i acabant pels adults, del perill de les drogues. Totes. També s'atenuaria el mal si en lloc de penalitzar el consum de drogues es tractàs mèdicament els toxicòmans i s'anàs a la recerca dels grans traficants. I repetese que l'alcohol és una droga més, i no de les benignes...

Jo pens que avui per avui la droga nacional és l'alcohol, però molt bé podria ser l'opi si aquest estàs comercialitzat i algú en pogués treure benefici.

Existeixen solucions més "espirituals" i que afecten més de prop a la persona, però el problema de la toxicomania no s'arreglarà mai del tot si no es va a la recerca d'uns valors que donin satisfacció vertadera a la persona humana. Cal canviar la manera i l'estil de viure; que no sigui necessari recórrer a la droga quan algú vulgui ser feliç.

Per «C.B.B.»

Poques són avui les cases que no tenen un televisor, qui més qui manco el compra abans de comprar altre electrodomèstic, i, són també moltes les famílies que obliden aspectes essencials, encara que, tenguin, fa un parell d'anys, un bon "aparato de T.V.". Sense dubte ha anat escalant i ha arribat a esser el centre de tot escenari, donant, tal volta, si val l'expressió, una potada als altres mitjans de comunicació, fent ara, aquests, un espècie de paper "extra". Avui, la major part de la gent llegeix els diaris, en part, perquè publiquen les crítiques dels programes de T.V. i, per altre lloc, amplien i documenten les notícies que el lector ja coneix "gràcies" al televisor; la ràdio s'escolta més poc, tan sols al anar amb el cotxe, tal volta, perquè seria imprudent clavar els ulls en el televisor; els llibres tirats a un racó deixen de tenir els valors que els hi pertoca, i, qui anirà al teatre si a ca seva, ben calent, li ofereixen tota una gama de varietats?...

Bé, estic fent d'una manera discreta una espècie de crítica en aquest "aparato", i, no és que tenguin el sentit i la importància que ha tingut per molta gent, però, vull també donar una justificació a la meua postura.

El televisor s'ha convertit, en el nostre país, en un medi comercial, qui el vèuem paguen els televisors i l'electricitat per fer-los funcionar, mentre que els anunciants paguen perquè els seus programes es mantenguin a l'aire. La distribució dels costes és aproximadament meitat i meitat: el que gasta el públic en un any amb la compra del televisor equival, més o manco, al que gasten els anunciants amb el finançament de les emissions. L'èxit és per part dels qui pertanyen a la indústria del televisor.

Es podria parlar molt de la gent que des de darrera de la pantalla s'enriqueix a costa nostra; no tan sols en molesta això sino que pens que fan una espècie de manipulació amb el nostre pensament, inclús amb els nostres sentiments. Però, nosaltres, adults, el que captam a través del televisor queda "contrarrestat" pel que hem après amb lectures, a l'escola i amb la vida mateixa. Som "capaços" de no comprar aquell cotxe tan sols perquè surt per Televisió, ni fumam aquella marca de cigarrets que anunciem després del Telediari, ni aquella vaixella, ni aquella rentadora, ni aquell potet de sopeta que surt que surt després de la pel·lícula a on aquell ninet tan bonic la se menja tota d'un cop, ni aquella beguda que "invita a viuir", ni aquells sosténs que "transformarán su figura", etc. i un llarg etc. El televisor, per tant, està fet i pensat per "madura" que sàpiga dir no al que va més enllà de les seves possibilitats, i, a gent que sàpiga criticar i comprendre tot el que capta la petita pantalla.

Però, ens oblidam dels nins. Els nins gasten poc, consumeixen però no compren, som els grans els que comprem la seva roba, els seus aliments i les seves joguetes que troben devora el pastis d'aniversari. Per tant, el televisor no va dirigit als nins encara que siguin uns dels més adeptes a ell. Es pot dir que el nin és un estrany, un convidat sense invitació, un intrús, un "mirón" d'escenes pensades per altres ulls, són auditors de paraules destinades a unes altres orelles. El nin es vou com a una espècie de registre acumulatiu d'imatges i de situacions molt distants a la seva realitat, el nin és incapaç de conjuguar la realitat i la imaginació manipulada que s'ha creat dins ell. La seva intel·ligència està encara transformant-se i les imatges del televisor no estan preparades ni en condicions de donar un criteri al nin. És aquesta capseta una finestreta oberta al món; que vou el nin?, de quina manera influeix dins ell?...

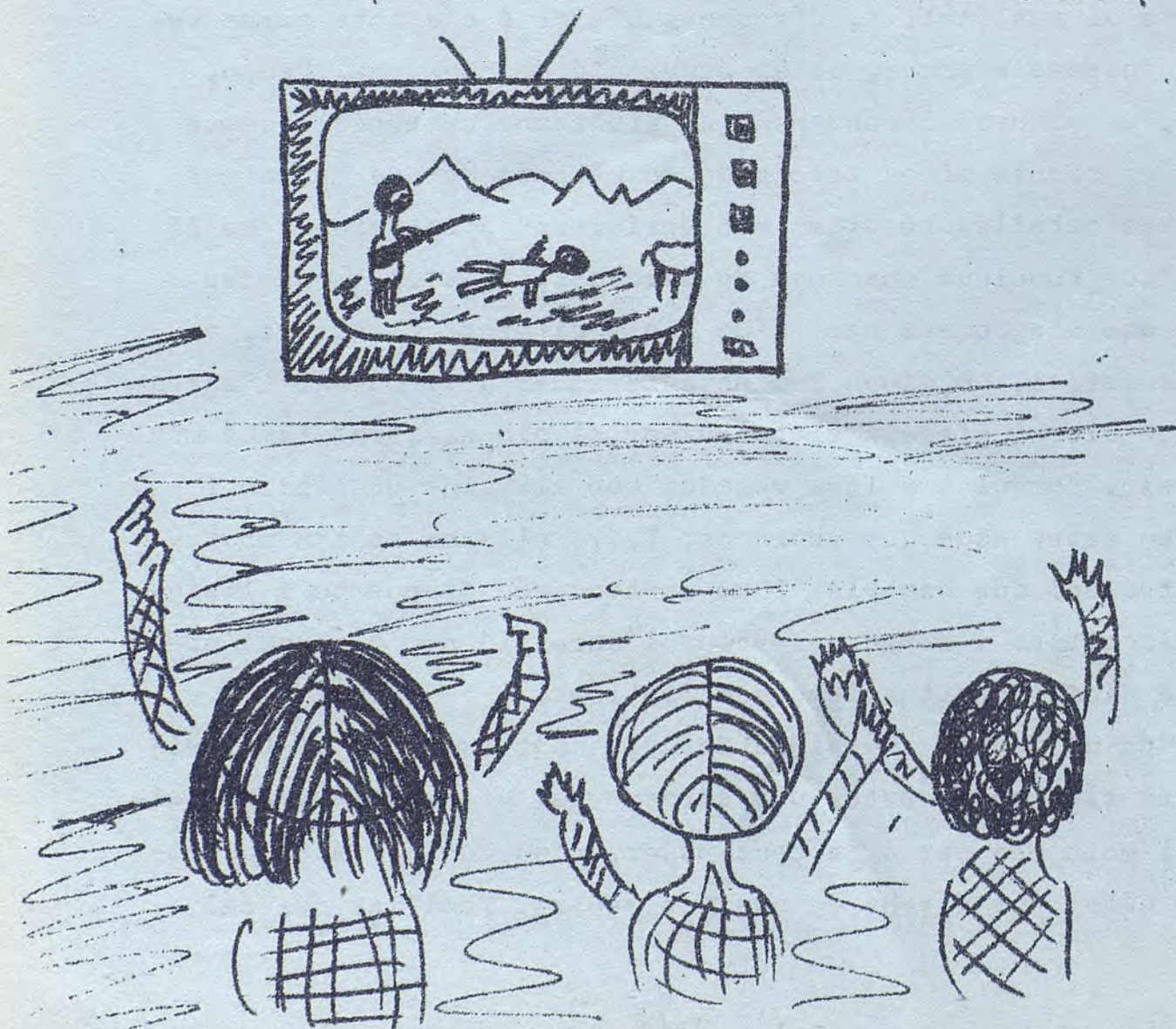
Una de les característiques més clares de la T.V. és la violència de les pel·lícules i escenes en general. L'any 1964 informava "La National Association for Better Radio and Television" que totes les setmanes es dedicaven quasi

200 hores per setmana a escenes de crímens, durant les quals hi havia més de 500 assassinats. La quantitat de temps de a escenificacions dins les que apareixia un crimèn mostrava un augment del 20% en la programació del 1958 i de un 90% a partir del 1962. Més de dues terceres parts de les escenes de violència oferides en èl en 1968, la mateixa organització deia que "el nin mig entre 5 i 15 anys és testimoni de la presentació a la T.V. de més de 13.400 morts volentes de sers humans", Bé, res pot, tampoc, envidiar "la nostra tlevisió espanyola" de l'americana. Nosaltres també gaudim dels tan coneguts "dibujos animados", programa pensat per a entretenir alnin, bé, idó, tenim aquestes historietes que presenten "superhéroes" i sers invencibles amb una sèrie d'aventures que donen vida a les més diverses formes. El programa dura, generalment, un quartet d'hora escàs, més, dins aquest temps cada dos minuts, almenco, hi ha un episodi de violència intercalant moviments ràpids que sésaturen més al nerviosismo i l'atenció dels petits. També són espectadors de películes de "l'oeste", amb actors mancats de qualitat, i, d'escenes d'amor o d'afecte rares vegades posades a prova, sense convicció de cap mena. Veuen, també, un nombres inacabament de programes comercials sense tenir en compte si es tracta d'una màscara de gas "para que vuestras batallas resulten más verídicos" o un bazooka de 25 cms. "que funciona como una de verdad"... L'al·lot observa totes aquestes coses des d'un àmbit diferent al nostre, es pot pensar, i, ho diuen les estadístiques que, davant l'agressió que els hi ofereix el televisor el nin es torna també més agressiu. Hem vist moltes vegades que els nins utilitzen i aprenen actes nous que veuen per T.V., ells es senten protagonistes del que han vist i es mostren més disposats a lesionar als altres i obten per triar l'agressió com resposta preferida dins les situacions conflictives.

Hem de pensar amb el futur dels nostres nins, el televisor per ells no ha estat una sorpresa com ve ésser per a nosaltres i molt més per a la gent major, sino que ha estat un objecte quasi per dir-ho de qualque manera, familiar des del

primer moment de la seca existència. És cert que el mitjà constituïx per si mateix una força que opera a través de l'aprenentatge per observació, procés natural de perxsi continuament en funcionament dins la vida del nin. La tecnologia ens ha ofert un mestre de potència única, i, dins una societat tan complexa com la nostra, el que més es necessita són bons mestres, també és cert que, quan més fort és el poder del mestre, major és la seva capacitat per el bé o per el mal. A nosaltres ens toca per tant, dins un món abocat al desastre, fer que el potencial de la televisió cooperi amb la nostra societat a través de camins millors. Tots som responsables del que s'ensenya a la pantalla, fins ara els nins han vist violència, avui segueixen ~~vegent~~ violència, i, han après a posar-la en pràctica gràcies "a la finestra" del televisor. Hem d'esperar per ells un futur millor, en el que puguin trobar sol.lucions constructives per els problemes que els afecten. Què passarà?. Està en les nostres mans...

PER C.B.B.

UNES PETITES IDEES D'AMUNT

EL DIVORCI

Per FELIP MUNAR

El divorci seria una lliçó de maduresa per a tots els qui es senten cristians. Es una estimulació perquè els cristians es sentin en majoria d'edat, fent-los més responsables en la continuació de llur consciència sense ajudar-se paternalísticament en "la protecció exterior de l'Estat". Una vegada duita a terme aquesta llei ens duria a promoure més intensament l'amor, la família i el manteniment dels compromisos i, com a conseqüència, "el bé del desenvolupament personal i familiar dins tots els plans espirituals i morals".

Ara bé, aquesta llei du com a problemes immediats l'impacte negatiu que això produïx en els fills i la reacció divorcista que desencadena aquesta classe de lleis. La primera raó és inoperant perquè els millors especialistes en els temes familiars -com l'antropòleg Goode- diuen que "els efectes del conflicte continu dins els fogalls poden ésser, en general, més greus que el mateix divorci". El pare Gallejones, professor de Sociologia, diu que "el que més perjudica als fills és el clima familiar que crea les condicions propícies al divorci; i no permetre el divorci no només no favorix als fills, sinó també possiblement agreuja el problema".

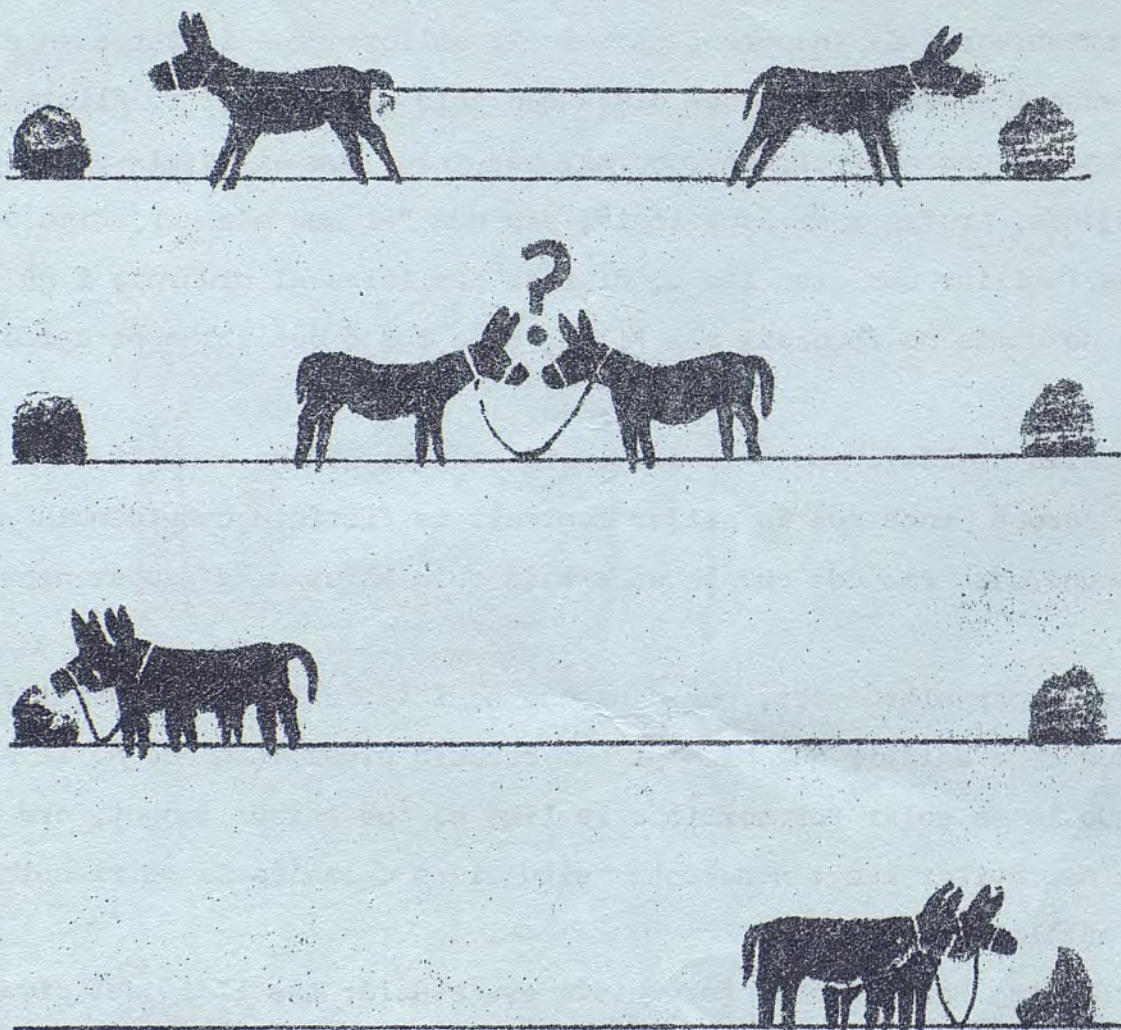
La mateixa Església admet la separació -encara que no accepti el posterior matrimoni- perquè pensa que és pitjor mantenir la fictícia convivència amb els fills dins una casa rompuda que la separació dels mateixos d'aquest negatiu ambient.

Es lògic, per altra part, que dins una societat ella en una crisi familiar està condemnada a existir que hi hagi una reacció divorcista que no té altra explicació que la de voler fer sortir a la llum el que estava amagat, ordenar-ho socialment per evitar les tan dolentes situacions de molts de matrimonis catòlics o no catòlics del país.

L'antropòleg Ralph Linton fa aquesta observació: les lleis del divorci no augmenten per si mateixes el divorci real, sinó que regulen la realitat amagada que existeix i, moltes vegades, emmascarada, com ha passat al nostre país i segueix ocorrent degut a la hipocresia mateixa de la nostra legislació.

No ens podem aferrar a una realitat, no del tot real, que ens han fet veure fins ara. La voluntat majoritària del país, si és que vol viure en democràcia, i la fallàcia dels arguments mantinguts en contra de l'existència de una llei civil del Divorci, ens han de dur a acceptar la seva resolució.

Tot això, el bé d'una vertadera Església Catòlica, amb vertaders cristians, i no una trista imatge falsificada i manipulada per una massa minoritària que intenta dirigir les dimensions espirituals de cada persona.

PERSONATGES

Per «Lloret i Vallcarres»

ELS METGES

Ante la gentil invitación de esta publicación para ocupar este espacio. Queremos de antemano agradecer dicha invitación, y exponer, aunque sea de manera somera, unas pinceladas de nuestras vidas.

Yo, Maria Rosa López Escudero, nací en el barcelonés barrio de San Andrés del Palomar; donde transcurrieron mis años de infancia y adolescencia, yendo a estudiar a la " Academia Victor " de la cual guardo un grato recuerdo y al mismo tiempo y al mismo tiempo despierta en mí una gran melancolía cuando la evoco.

De allí pasé al " Instituto Verdaguer " de enseñanza media donde cursé los estudios pertinentes para mi acceso a la Universidad. Lugar muy bucólico por encontrarse en el Parque de la Ciudadela, (lugar donde se encuentra el Parque Zoológico de Barcelona, considerado uno de los mejores de Europa).

Ya en la Universidad, me presté a cursar mis estudios de Medicina. Fue durante el Tercer Curso, cuando conocí a mi marido, graduándonos en el año 1.975. Trás un período de prácticas optamos por la Medicina Rural. En busca de dos pueblos para trabajar y que estuviesen cercanos, escogimos Lloret y Costitx.

Al poco tiempo nos casamos, y en la actualidad tenemos una pareja, Domingo y Eva.

Durante estos años de trabajo en el ambiente rural, mi experiencia personal ha sido positiva. Ya que si bien careces de los medios técnicos adecuados, puedes realizar una honesta y eficaz labor pues tu preocupación por el enfermo va más allá de la estricta enfermedad interesándote el individuo en su contexto humano y social, con toda la humanidad que de ello se deriva.

Mi objetivo es terminar mi especialidad de odontoestomatología, ahora que he conseguido ingresar en el cuerpo de Médicos Titulares.

Prevía obtención de una licencia para estudios, ya que considero que en esta época de tecnicismo, aparte de tener una idea amplia de la medicina es necesario el dominio absoluto de alguna parte de ella.

En cuanto a mí, Domingo Fernández Lara. Mi infancia y adolescencia transcurren en Inca, realizando mis estudios en el colegio de San Francisco de Asís hasta acabar el Pre-universitario; momento en que me traslado a Barcelona, para realizar la licenciatura de Medicina.

Permanezco en Costitx como médico titular un año y medio aproximadamente. Empujado por la superación, me traslado a Barcelona para realizar los estudios de Otorrinolaringología. Especialidad que obtengo en junio del -78.

Conjuntamente con mi esposa opinamos que a pesar de la especialización en determinada materia, no se debe olvidar la misión global de la Medicina, para favorecer al enfermo, pues el hombre funciona como un todo. Por ese motivo procuro compaginar ambos aspectos.

Esta es la visión sinóptica de nuestras vidas, y hemos procurado que nuestra actuación profesional en este pueblo haya sido siempre honesta. Y si ha sido eficaz o no el tiempo ya lo dirá.

KU
MOR

PASSATENPS

SOPA DE LLETRES

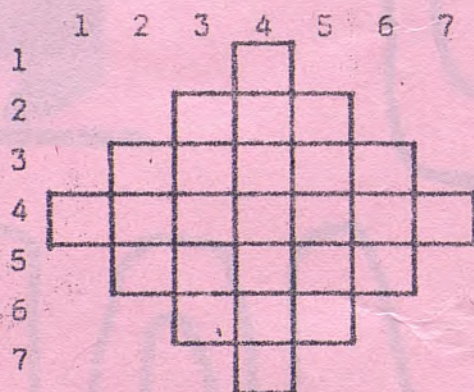
Per En Mateu Fiol

Q	A	L	O	T	N	G	A	E	O	E	E
E	P	S	R	C	R	A	U	A	S	S	M
S	E	U	M	R	T	O	R	D	E	A	O
N	R	R	P	I	O	O	D	T	R	E	O
O	D	E	R	U	L	M	R	S	M	O	U
E	I	N	T	I	T	A	B	R	O	C	A
A	U	N	B	E	S	A	N	U	C	L	L
L	E	A	L	L	S	A	N	A	I	A	O
N	X	O	R	I	G	U	E	R	M	F	S
U	A	L	S	P	A	A	R	I	B	S	S
D	A	R	E	L	T	A	U	G	R	O	U
G	E	S	S	D	N	E	O	U	N	S	M

CERCA 10 NOMS D'AUCELLS

Aquests noms es llegeixen de dreta a esquerra, d'esquerra a dreta, cap a baix, cap amunt i en biaix; una mateixa lletra pot formar part de dos o més noms.

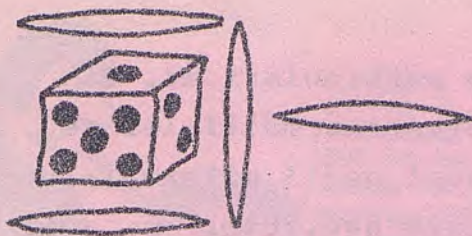
CRUCIGRAMA

HORITZONTALS- 1. Consonant 2. Que val molts de doblers 3. Remor, brogit 4. Persona que fa sabates 5. Que pareix de seda 6. Fruit de vinya 7. Consonant.

VERTICALS- 1. Consonant 2. Pla, llis 3. Embassament de on va l'aigua a Ciutat 4. Persona que viu de la ramaderia 5. Al revés, que produeix moviment 6. Cap cosa, gens, no-res 7. Consonant.

ENGINY

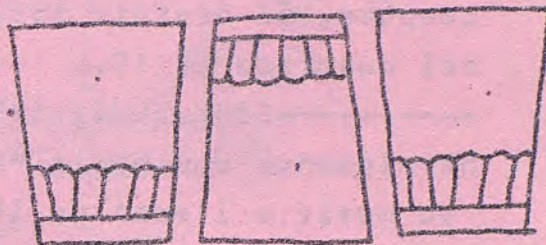

Aquests 4 escuradents representen una pala a on hi ha un "dado".

Com conseqüències movent només dues llumines, formar una altra pala idèntica que deixi el "dado" fora de la mateixa?

Coloca tres tassons en fila i en la posició que indica el dibuix.

Aixecant-ne dos a la vegada, un a cada mà, i donant-los la volta. Repeteix l'operació tres vegades sense moure els mateixos dues vegades seguides. Els tres tassons han de quedar amb la boca avall.

SOLUCIONS AL PASSATEMPS ANTERIOR

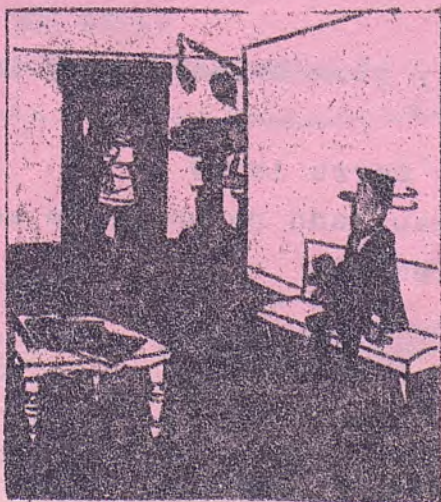
SOPA DE LLETRES:

- De dreta a esquerra: SENCELLES, COSTITX.
- D'esquerra a dreta: LLORET, CAPDEPERA.
- Cap a baix: ALGAIDA, ALARC.
- Cap amunt: MONTUIRI.
- En biaix: MARIA, PINA, SINEU.

CRUCIGRAMA:

- HORITZONTALS: 1. D 2. ACB 3. PITAR 4. MOGUDES 5. CUBIC 6. ARA 7. E
- VERTICALS: 1. M 2. POC 3. AIGUA 4. OCTUBRE 5. BADIA 6. REC 7. S

ENGINY: ○

- EL CASO ES QUE ME MANDARON AQUÍ... PARA PROTESTAR DEL RUIDO QUE HACEN USTÉDES...!

CURIOSITATS

-----El número 37 té una curiosa particularitat. Si se'l multiplica successivament pels diversos múltiples de 3, s'obtindrà sempre un producte compost per 3 xifres iguals. Així $37 \times 6 = 222$; $37 \times 9 = 333$; $37 \times 12 = 444$, etc.

-----Una manera de treure el famós número pi (π) fent comptes, és dividir 355 entre 113. Una altra és cercar la rel quadrada de 10.

-----Fins avui, la dona adulta més petita ha estat una alemanya que nomia "Princesa Paulina" que media 59 cms. Va morir a l'edat de 19 anys.

-----El lingüista més cèlebre que ha existit traduia 114 idiomes, dels que en parlava 39, i 72 dialectes, dels que en parlava 37. Es nomia Cardenal MEZZOFANTI.

ACUDITS

Dos amigos comentan:

-Hay perros que son más inteligentes que sus dueños.

-Es cierto, el tuyo es uno de ellos.

Entra un gracioso en una tienda y pregunta:

-¿Tienen pintura de color?

-Sí, señor.

-Entonces, deme medio metro de color azul.

El vendedor, siguiéndole la broma, replica:

-¿Se la envuelvo?

-No -responde el otro-, es para comérmela aquí.

Entre amigos.

-Oye, ¿te has olvidado de que me debes dos mil pesetas?

-dice uno de ellos.

-Todavía no, hombre..., dame tiempo -responde el otro.

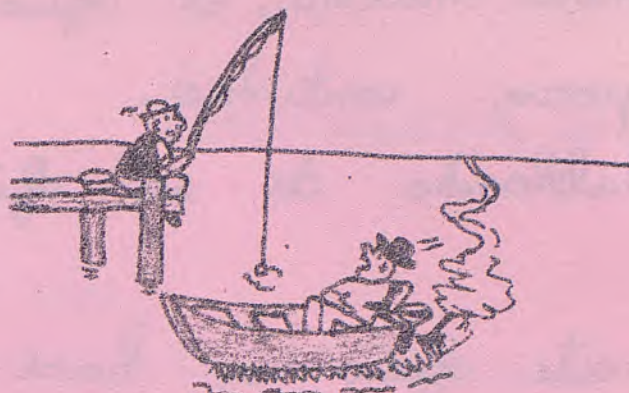
Van por la selva un perro lobo y otro animal. Este le dice al primero:

-Oye, ¿y a ti por qué te llaman perro lobo?

-Sencillamente porque soy el resultado de un cruce entre perro y lobo. ¿Y a ti cómo te llaman?

-Oso hormiguero.

-¡Anda ya...!

Què? Piquen?

Si cuatro

¿Se encuentra mucha agua? Realmente no se encuentra mucha, el agua está profunda y en poca cantidad.

Hablando de su oficio nos respondieron:

¿En este oficio se hace mucho esfuerzo? normalmente no, solo cuando hemos de sacar la barrena y ésta se atasca.

¿Les gusta el oficio? bastante aunque es algo zucio, ya que siempre anda sobre barro. ¿Cobran mucho para la perforación? 1800 ptas por metro.

¿cuánto les costó la máquina? hace 4 años, nos costó 135.000 ptas ahora puede valer unas 500.000 ptas.

Muy contentos por las respuestas y atenciones que tuvieron con nosotros, nos despedimos de estos hombres, cansados de la máquina y con los pies de barro, pero impresionados.

Relataron: Juana Carril, Miguel Jaume

Lluis T. Martorell, Francisco Vicomell y Lluís Segesor

Dibujó: Miquel Bauza Ramis

BUTLLETI INFORMATIU

Depòsit Legal P.M. 623- 1979.

C/ La Fuente 2.

Nº 1 Novembre del 1979.

DIRECTOR: PABLO BIBILONI JAUME.

COL.LABORADORS: Joan Jaume Beltràn, Joan Jaume Ramis, Mateu Fiol, Miquel Mulet, Antoni Niell, Tomeu Picornell, Andreu Ramis, Felip Munar, Llorenç Vallcaneras, Llorenç Coll, C.B.B., R.M, Unatiroll.

Notes de la Redacció:

Les opinions expressades en els articles i col.laboracions publicades dins aquest butlletí, manifesten la forma de pensar dels seus autors però no necessàriament la dels que en ell treballam.

Així mateix feim saber que en aquest Butlletí hi ha un ESPAI OBERT perquè els lectors puguin expressar la seva opinió.

La Redacció respectarà la llengua en què siguin escrits els distints articles o col.laboracions.

!!! COL.LABORADORS NO SOM TOTS !!!

!!! LLORITÀ EXPRESSA LA TEVA OPINIÓ !!!

L'edició d'aquest butlletí ha rebut l'ajuda de:

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"